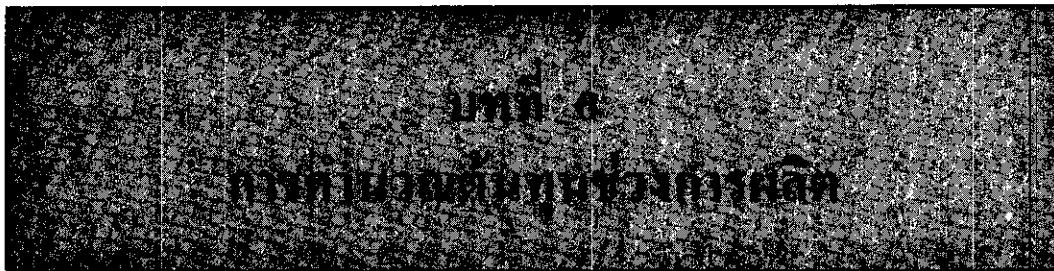

เก้าโครงเรื่อง

1. ความนำ
2. ลักษณะทั่วไปของต้นทุนช่วงการผลิต
3. วิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต
4. ปัญหาเกี่ยวกับงานระหว่างทำต้นงวด
5. วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
6. วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน
7. การเปรียบเทียบวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักและวิธีเข้า-ออกก่อน
8. วิธีต้นทุนมาตรฐาน
9. ข้อสังเกตสำหรับการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต

วัตถุประสงค์

1. อธิบายถึงลักษณะของการผลิตตามระบบต่าง ๆ ซึ่งจะได้ naï วิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตมาใช้
2. ศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและวิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตมาใช้คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ เช่น วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน และวิธีต้นทุนมาตรฐาน
3. การแสดงตัวอย่างการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีต่าง ๆ ในกรณีที่กิจการใช้ระบบต้นทุนช่วงการผลิต และมีปัญหาเกี่ยวกับงานระหว่างทำต้นงวด

การคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต (Process Costing) เป็นวิธีการคิดต้นทุนแบบหนึ่งสำหรับอุตสาหกรรมซึ่งทำการผลิตเป็นจำนวนมากหรือทำการผลิตต่อเนื่องกันไป ในอุตสาหกรรมดังกล่าวเนี้ย สิ่งที่ผลิตได้ประกอบด้วยหน่วยที่เหมือนกัน แต่ละหน่วยผ่านช่วงการผลิตในลักษณะที่เหมือนกัน ดังนั้น ตามวิธีการนี้จึงสมบูรณ์ว่ามีการคิดต้นทุนของวัสดุดิบ แรงงาน และไฟฟ้า การผลิตเข้าผลิตภัณฑ์หนึ่งหน่วยด้วยจำนวนเงินเท่า ๆ กัน ต้นทุนของหน่วยที่ผลิตได้ จะช่วงสุดท้ายของการผลิตสามารถคำนวณได้ทันที หากว่าต้นทุนต่าง ๆ ได้สะสมไว้ตามช่วงการผลิตและมีการบันทึกหน่วยที่ผลิตได้ไว้ด้วย⁽¹⁾

ดังนั้น เมื่อนำมาใช้วิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต จะประกอบด้วย

- (1) ต้องเป็นการผลิตเป็นจำนวนมากและมีการผลิตต่อเนื่องกันไป
- (2) ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์หน่วยใดหรือรุ่นใด
- (3) มีการคำนวณมาตรฐานไว้อย่างสมบูรณ์สำหรับผลิตภัณฑ์ และช่วงการผลิต วิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตได้พัฒนาขึ้นในระยะแรก โดยนำมาใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะบางประการที่คล้ายคลึงกับวิธีการคำนวณต้นทุน ช่วงการผลิตสามารถนำมาประยุกต์กับการคำนวณต้นทุนของอุตสาหกรรมบริการได้⁽²⁾ เช่น กิจการธนาคาร กิจการสื่อสารและโทรคมนาคม เป็นต้น

ลักษณะทั่วไปของต้นทุนช่วงการผลิต

เรื่องที่สำคัญที่สุดของการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ในระบบต้นทุนงานสั่งทำ หรือระบบต้นทุนช่วงการผลิตก็คือการใช้วิธีการถัวเฉลี่ยเพื่อคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วย ต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ตามระบบดังกล่าวเนี้ย คำนวณได้จากการนำต้นทุนที่สะสมไว้ ตั้งแต่ตัวหารด้วยจำนวนหน่วยผลิตที่ได้จากการผลิตนั้น ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการคำนวณต้นทุนตามระบบต้นทุนงานสั่งทำและระบบต้นทุนช่วงการผลิตก็คือความกว้างของตัวหาร กล่าวคือตัวหารที่จะนำมาถัวเฉลี่ยหาต้นทุนต่อหน่วยในระบบต้นทุนงานสั่งทำจะมีจำนวนน้อย แต่ในระบบต้นทุนช่วงการผลิต ตัวหารจะมีจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม ระบบต้นทุนงานสั่งทำจะเกี่ยวข้องกับหน่วยผลิตแยกเป็นแต่ละหน่วยหรือแต่ละกอง ซึ่งหน่วยผลิตแต่ละหน่วยหรือแต่ละกองได้รับการเอาใจใส่ต่างกัน ซ่างฝ่ายอื่นที่ปฏิบัติงานผลิตมีระดับแตกต่างกัน การผลิตในลักษณะนี้มักจะพบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ กัน เช่น การก่อสร้าง การพิมพ์ การต่อเรือ การสร้างเครื่องบิน การทำงานเด็กเล่น เป็นต้น ตรงกันข้ามระบบต้นทุนช่วงการผลิตจะเกี่ยวข้องกับการผลิตสำหรับหน่วยผลิตที่เหมือนกันเป็นจำนวนมาก และมักจะผลิตติดต่อกันโดยผ่านชุดการผลิตที่มีหลายชั้น เด่นชัดกว่า “ช่วงการผลิต” ระบบต้นทุนช่วงการผลิตมักจะพบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น การผลิตเคมีภัณฑ์ น้ำมัน สิ่งทอ ฯลฯ เป็นเครื่องกระปอง ยาง เหล็กกล้า แก้ว อาหาร สำเร็จรูป เมมอยแร์ และปูนซีเมนต์ เป็นต้น

ในการนี้ที่บริษัทผลิตภัณฑ์เหมือนกันเป็นจำนวนมาก การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จะกระทำได้โดยง่าย กล่าวคือ

$$\text{ต้นทุนต่อหน่วย} = \frac{\text{ต้นทุนการผลิตรวม}}{\text{จำนวนหน่วยที่ผลิตได้}}$$

หลังจากนั้นจึงใช้ต้นทุนต่อหน่วยคูณกับหน่วยสินค้าคงเหลือที่จะได้ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ และเมื่อคูณกับหน่วยสินค้าที่ขายไปก็จะได้ต้นทุนของสินค้าที่ขายไปเช่นเดียวกัน การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จะกระทำได้โดยง่าย ถ้าหากว่า

- (ก) ไม่มีงานระหว่างทำคงเหลือต้นงวดและปลายงวด
- (ข) ไม่มีของเสียปกติ การหดหาย หรือการสิ้นเปลือง
- (ค) การให้ผลของต้นทุนทุกประเภทเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องกัน กล่าวคือ วัสดุคงเหลือ แรงงาน และไฟฟ้าและการผลิต ได้สมมุติว่าเพิ่มเข้าไปอย่างสม่ำเสมอตามความก้าวหน้าของการผลิต⁽³⁾

อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมิได้เป็นตามเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อข้างต้น การคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์จะไม่เป็นของง่ายแต่จะมีความยุ่งยากมากที่เดียว การให้ผลของต้นทุนและหน่วยผลิตตามระบบต้นทุนช่วงการผลิตอาจจะสรุปโดยแสดงให้เห็นถึงการให้ผลของหน่วยผลิตในแผนกใดแผนกหนึ่งได้ ดังนี้

$$\begin{array}{c}
 \text{หน่วยที่เป็นงานระหว่างทำต้นงวด} \\
 + \\
 \text{หน่วยที่เริ่มทำการผลิตใน งวดนี้} \\
 \text{หรือหน่วยที่รับ โอนมาจากแผนกอื่น} \\
 \hline
 \end{array}
 \quad = \quad
 \begin{array}{c}
 \text{หน่วยที่โอนออก} \\
 + \\
 \text{หน่วยที่ทำสำเร็จและคงเหลืออยู่ในมือ} \\
 + \\
 \text{หน่วยที่เป็นงานระหว่างทำปลายงวด}
 \end{array}$$

จากสมการดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าจำนวนหน่วยผลิตที่รับโอนหรือที่เริ่นทำการผลิตในงวดนี้จะต้องจัดให้ครบได้อย่างไรในแผนกใดแผนกหนึ่ง แผนกผลิตใดแผนกหนึ่งไม่จำต้องมีส่วนประกอบที่ครบถ้วนตามสมการนี้ ถ้าหากว่าหน่วยที่ทำสำเร็จทั้งหมดโอนออกทั้งจำนวน ดังนั้น ก็จะไม่มีหน่วยที่ทำสำเร็จและคงเหลืออยู่ในมือ ถ้าหากว่าเราทราบจำนวนของส่วนประกอบในสมการตัวใดตัวหนึ่ง เราจึงสามารถคำนวณหาส่วนประกอบตัวอื่นที่เราไม่ทราบได้

บริษัท อุตสาหกรรมสยาม จำกัด ในแผนกผลิต ก.มีงานระหว่างทำคงเหลือต้นเดือน จำนวน 2,000 หน่วย หน่วยที่เริ่มทำการผลิตในระหว่างเดือนจำนวน 6,000 หน่วย และมีงานระหว่างทำคงเหลือปลายเดือน จำนวน 3,000 หน่วย หน่วยที่ทำสำเร็จทุกหน่วยจะโอนไปยังแผนก ข.หน่วยที่ทำสำเร็จและโอนออก สามารถคำนวณหาได้ ดังนี้

หน่วยที่เป็นงานระหว่างทำต้นเดือน	2,000 หน่วย
----------------------------------	-------------

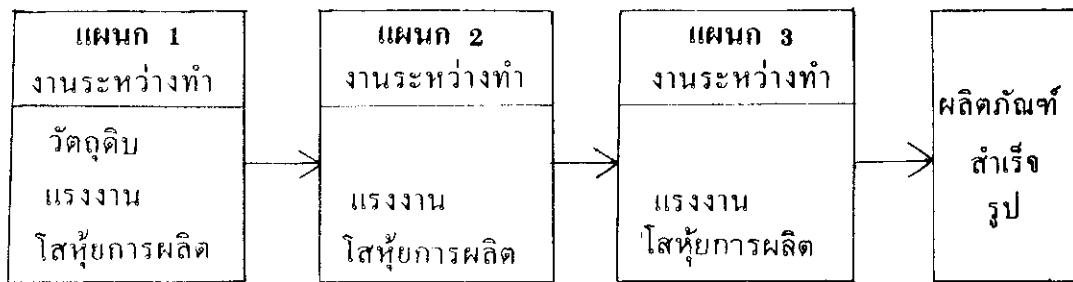
บวก หน่วยที่เริ่มทำในงวดนี้	<u>6,000</u> หน่วย
รวม	8,000 หน่วย
หน่วยที่เป็นงานระหว่างทำปลายเดือน	<u>3,000</u> หน่วย
หน่วยที่โอนไปยังแผนก ข.	<u>5,000</u> หน่วย

ชนิดของระบบช่วงการผลิต

การผลิตตามระบบต้นทุนช่วงการผลิต อาจเป็นการผลิตแบบง่าย ๆ ที่มีช่วงการผลิตเพียงช่วงเดียว หรืออาจเป็นการผลิตที่ยุ่งยากซึ่งประกอบด้วยช่วงการผลิตหลายช่วง สิ่งที่สำคัญของการผลิตตามระบบนี้คือผลิตผลที่ได้จากการช่วงการผลิตเดียวกันควรจะต้องเหมือนกัน ตามระบบช่วงการผลิตสามารถแบ่งลักษณะของการผลิตออกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

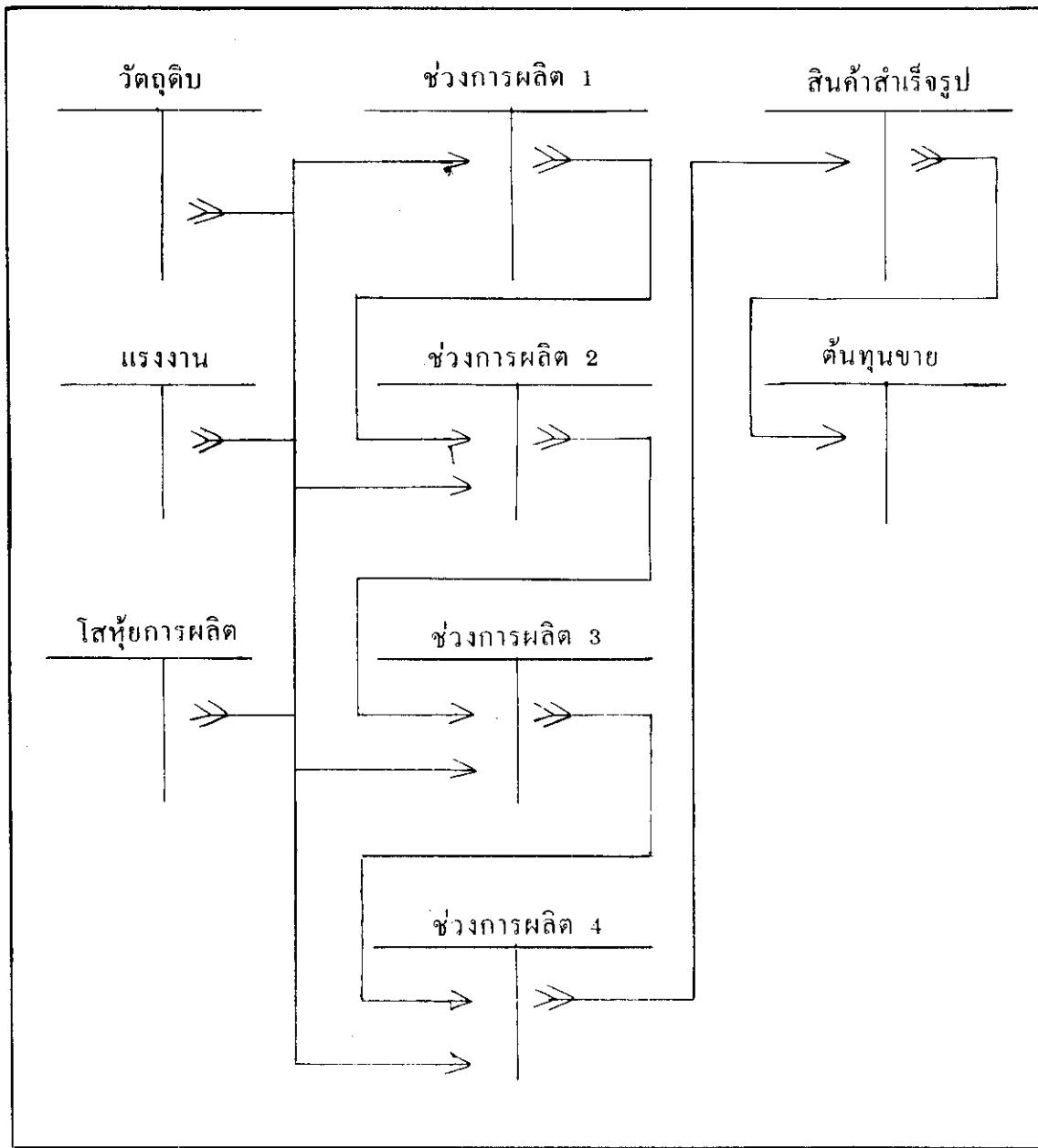
- (1) ระบบช่วงการผลิตแบบเรียงลำดับ
- (2) ระบบช่วงการผลิตแบบซ้อนนาน
- (3) ระบบช่วงการผลิตแบบเลือกสรร

(1) ระบบช่วงการผลิตแบบเรียงลำดับ (Sequential processing) คือ ระบบที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์เพียงชนิดเดียวโดยผ่านช่วงการผลิตต่าง ๆ สองช่วงหรือมากกว่าสองช่วงเรียงตามลำดับกันไป โดยแต่ละช่วงการผลิตจะทำงานที่ต่างชนิดกันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น โปรดสังเกตจากรูปภาพเกี่ยวกับการไหลของผลิตภัณฑ์

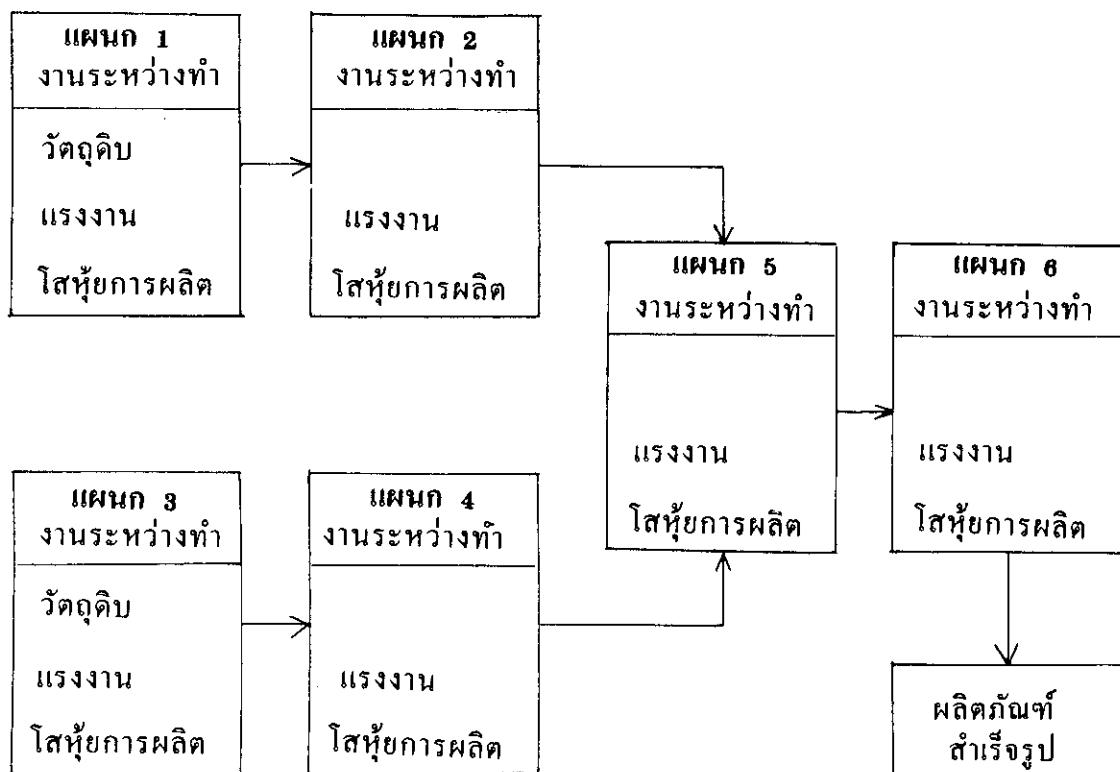
ในที่นี้สมมุติว่าแผนกการผลิตແเน้นช่วงการผลิต กระบวนการผลิตประกอบด้วย การดำเนินงานที่แยกจากกัน 3 ช่วงการผลิต โดยเคลื่อนย้ายหน่วยผลิตจากด้านซ้ายมือไปยังด้านขวาเมื่อ ขอให้สังเกตว่าวัสดุคงเหลือจะเข้าสู่กระบวนการผลิตในช่วงการผลิตแรก (แผนก 1) และจะโอนไปยังแผนกอื่น ๆ ทุกแผนก บางครั้งอาจจะมีการใช้วัสดุคงเหลือเพิ่มเติมในแผนก ผลิตอื่น หรืออาจจะไม่ใช้เลย อย่างไรก็ตาม หน่วยที่ทำการผลิตทุก ๆ หน่วยจะต้องผ่านขั้นตอนการผลิตในลักษณะเดียวกัน และเรียงลำดับในลักษณะที่เหมือนกัน

ตามระบบช่วงการผลิตแบบเรียงลำดับ การไหลของต้นทุนในแต่ละช่วงการผลิตอาจจำแสดงให้เห็นได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

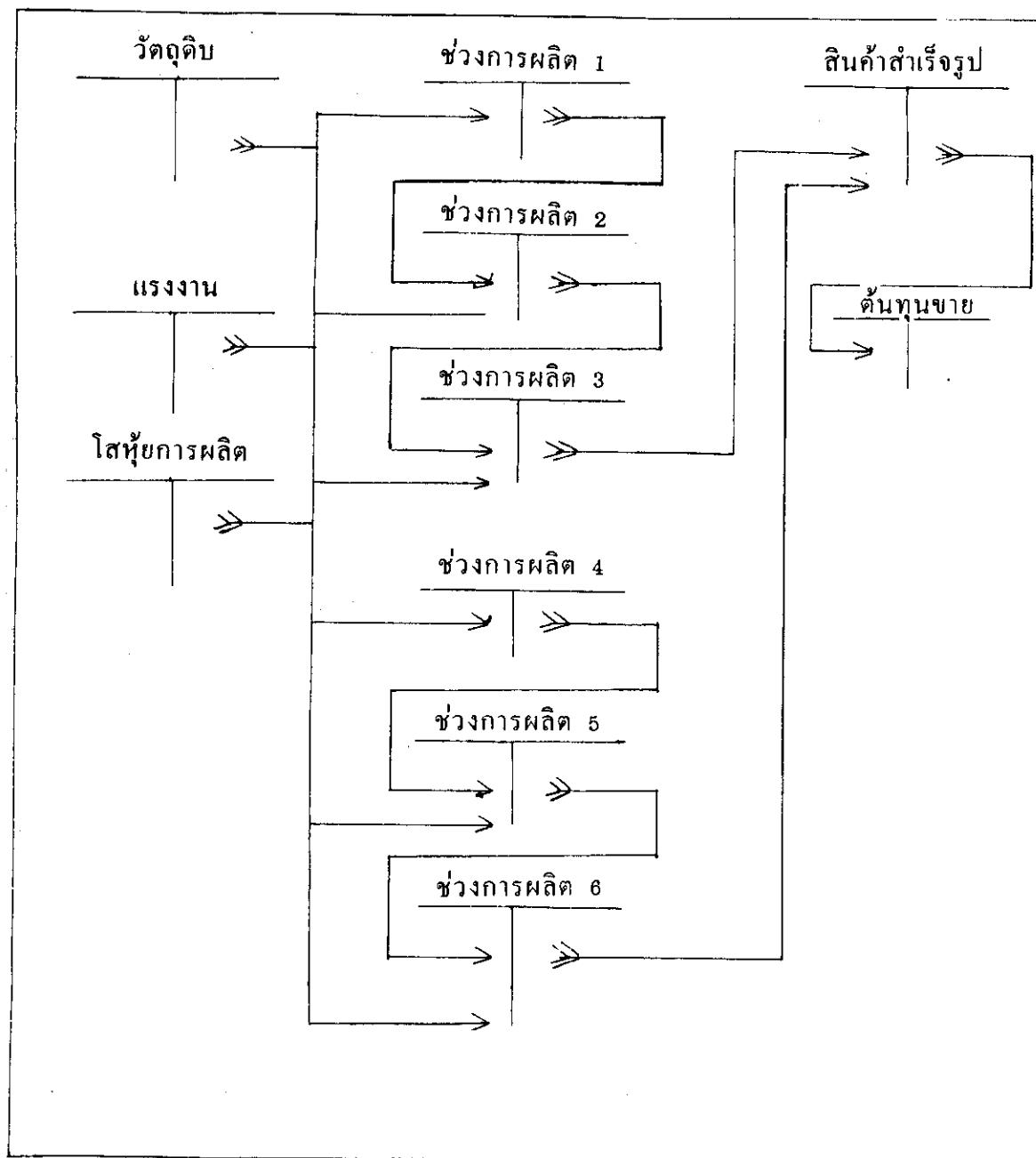
ลักษณะของการผลิตตามระบบช่วงการผลิตแบบเรียงลำดับ ได้แก่ การผลิตในโรงงานทำขึ้นมาเป็น โรงงานกลั่นน้ำมัน โรงงานถลุงแร่โลหะ (เหล็ก ดีบุก ทองแดง) โรงงานผลิตน้ำตาล โรงงานผลิตเครื่องดื่ม (เบียร์ โซดา น้ำอัดลม) โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ โรงงานฟอกหนัง โรงงานผลิตยาสำเร็จรูป และโรงงานผลิตเคมีภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

(2) ระบบช่วงการผลิตแบบที่อนหนาน (Parallel processing) กือ ระบบที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสองชนิดหรือมากกว่าสองชนิด โดยผ่านช่วงการผลิตต่าง ๆ สองช่วง หรือมากกว่าสองช่วง ช่วงการผลิตในแต่ละช่วงอาจจะดำเนินการผลิตพร้อมกันไป หรือช่วงการผลิตช่วงใดช่วงหนึ่งเริ่มดำเนินการผลิตไปก่อนระยะหนึ่ง หลังจากนั้นช่วงการผลิตอีกช่วงหนึ่งจึงเริ่มดำเนินการผลิต โปรดสังเกตจากรูปภาพเกี่ยวกับการไหลของผลิตภัณฑ์

ขอให้สังเกตว่า กระบวนการผลิตจะเริ่มด้วยการส่งวัสดุคงเข้าสู่กระบวนการผลิต ในช่วงการผลิตแรก (แผนก 1) และช่วงการผลิตอื่น (แผนก 3) ซึ่งมีกระบวนการผลิตที่แตกต่างกัน แต่ในตอนสุดท้ายก็จะรวมกันในกระบวนการผลิตขั้นสุดท้ายก่อนที่จะออกมายield คืนทุนของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

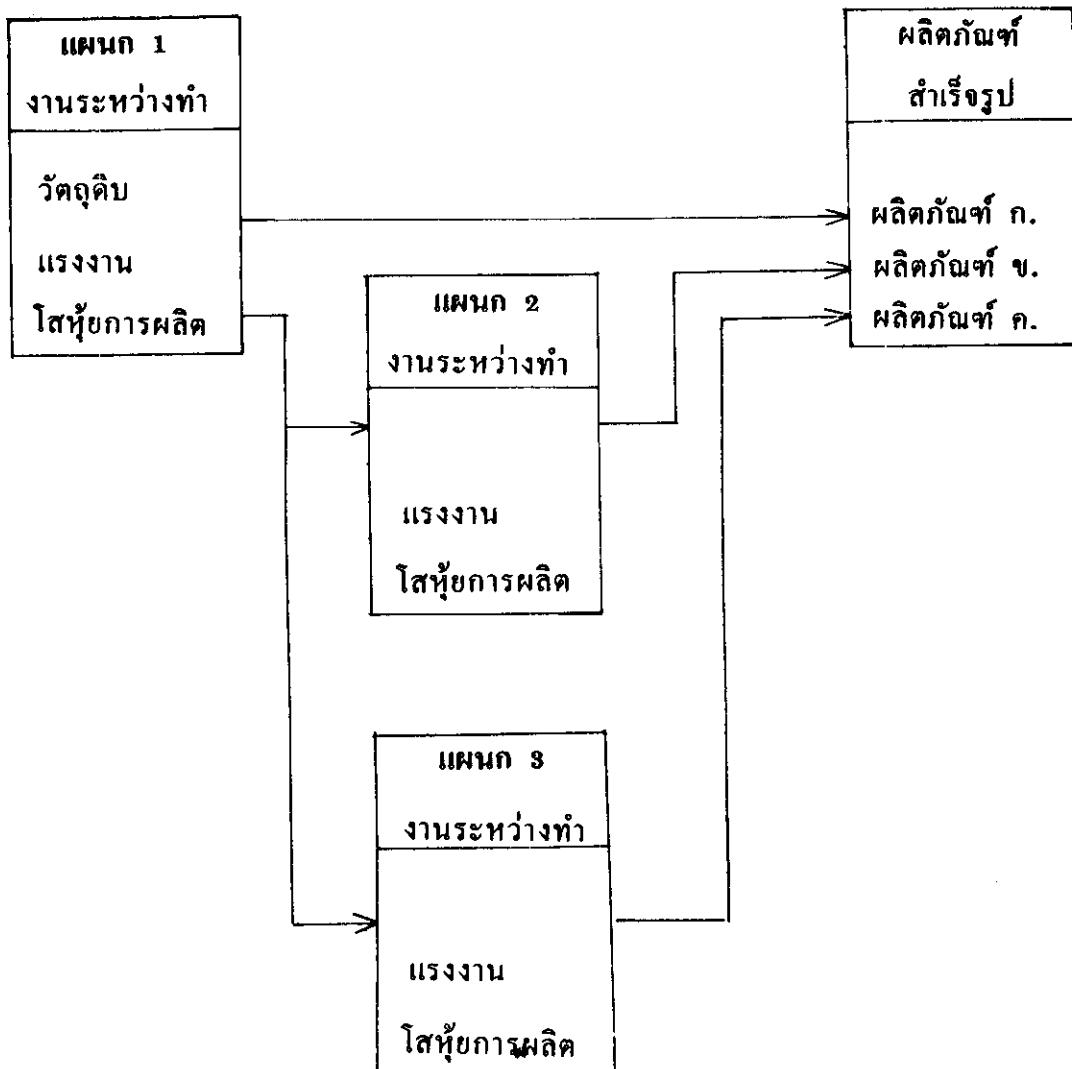
ตามระบบช่วงการผลิตแบบเชื่อมนาน การไหลของคันทุนในแต่ละช่วงการผลิตอาจจะแสดงให้เห็นได้ดังภาพประกอบด่อไปนี้

ลักษณะของการผลิตตามระบบช่วงการผลิตแบบเชื่อมนานา อาจจะมีลักษณะที่ เป็นไปได้อย่างโดยย่างหนึ่ง ก่อร่องคือ ประการแรกเป็นลักษณะที่ช่วงการผลิตในแต่ละช่วง ดำเนินการผลิตพร้อมกันไป ตัวอย่าง กิจการอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนสภาพผลิตที่เกิดขึ้นตาม ธรรมชาติให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น อุตสาหกรรมจากสัตว์ทะเล (ปลา กุ้ง หอย ปลา หมึก) เมื่อนำปลาทะเลมาทำการผลิตเป็นปลากระป่อง นำมันจากปลา อาหารที่ทำด้วยเนื้อ ปลา (ปลาป่น) ลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วัตถุดินบางชนิดจะอยู่ในแผนกบรรจุกระ- ป่อง และแผนกกลั่นนำมัน ในขณะเดียวกันกันที่ส่วนอื่น ๆ ของปลาทำลังฝาหัวช่วงการ ผลิตอื่น คือ แผนกอบไห้แห้ง แผนกบดไห้ละเอียด และแผนกบรรจุถุง

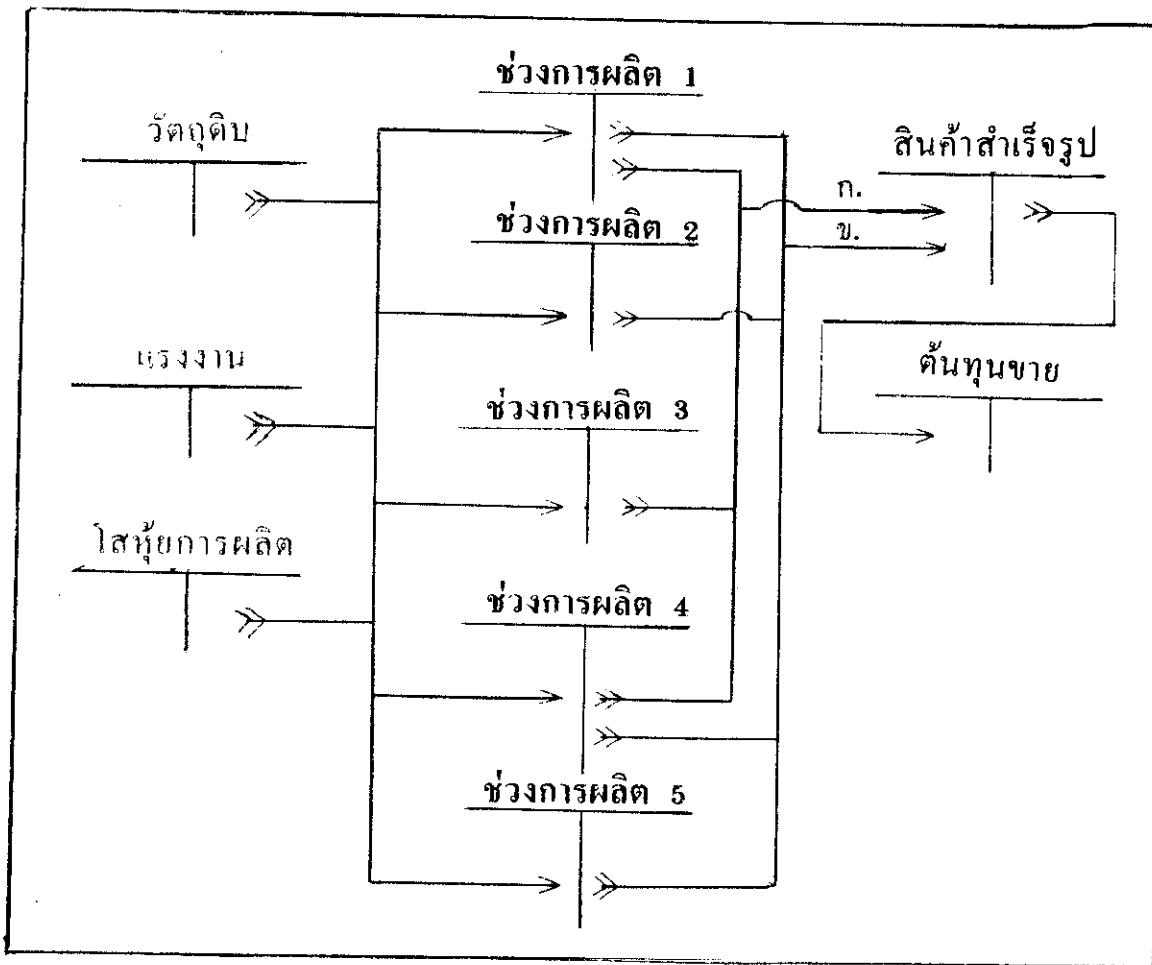
ประการที่สองเป็นลักษณะที่ช่วงการผลิตต่าง ๆ ดำเนินการผลิตไม่พร้อม กัน ตัวอย่าง อุตสาหกรรมผลิตผักกระป่อง (ข้าวโพด เห็ด หน่อไม้ฟรัง ถั่วลันเตา) และ อุตสาหกรรมผลิตผลไม้กระป่อง (ลำไย เนาะ ลิ้นจี่ แห้า สับปะรด) ส่วนมากเป็นการบรรจุ กระป่องสำหรับผลไม้ชนิดเดียวหรือผักชนิดเดียวกันซึ่งจะต้องผ่านกรรมวิธีการผลิตช่วงแรก ไปก่อน ระยะหนึ่ง หลังจากนั้นช่วงการผลิตอีกช่วงหนึ่งจึงเริ่มดำเนินการผลิต ผลไม้หรือผักเดี่ยว ชนิดเดียวจะต้องผ่านแผนกจัดเตรียม หลังจากนั้นจึงเข้าสู่แผนกทำไห้สุก และแผนกบรรจุ กระป่อง อย่างไรก็ตาม การจัดเตรียมลำไยจะต้องแยกเป็นช่วงการผลิตหนึ่งต่างหากจากการ จัดเตรียมลิ้นจี่ และทำนองเดียวกันกับแผนกผลิตอื่น ๆ ที่ต้องแยกออกสำหรับผลิตภัณฑ์เดี่ยว ชนิดเดียว

(3) ระบบช่วงการผลิตแบบเลือกสรร (Selective processing) คือระบบที่มีการผลิต ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสองชนิดหรือมากกว่าสองชนิด โดยมีกระบวนการผลิตให้ผลิตภัณฑ์ฝาหัว ช่วงการผลิตบางแผนก แต่ไม่ต้องผ่านทุกแผนกและในแต่ละแผนกผลิต (ช่วงการผลิต) นั้นก็จะมีกระบวนการผลิตที่แตกต่างกัน สำหรับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ กัน โปรดสังเกตจากรูปภาพ เกี่ยวกับการให้ผลของผลิตภัณฑ์

ขอให้สังเกตว่า ผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ เริ่มต้นจากการส่งวัตถุดินเข้าสู่กระบวนการผลิตในช่วงการผลิตแรก (แผนก 1) หลังจากนั้นหน่วยผลิตบางชนิดจะต้องผ่านช่วงการผลิตอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละช่วงของการผลิตหนึ่งก็จะให้ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปในลักษณะที่แตกต่างกัน

ตามระบบช่วงการผลิตแบบเลือกสรร การไฟลของด้านทุนในแต่ละช่วงการผลิตอาจจะแสดงให้เห็นได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ลักษณะของการผลิตตามระบบช่วงการผลิตแบบเลือกสรร อาจมีลักษณะดังตัวอย่าง เช่น โรงงานผลิตเนื้อสัตว์ (หมู วัว ไก่) กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดจะเริ่มเข้าสู่กรรมวิธีในแผนกตั้ง หลังจากนั้น เนื้อที่ตัดแล้วในแต่ละส่วนจะเข้าสู่ช่วงการผลิตต่าง ๆ กัน เช่น เนื้อหมูหลังจากผ่านแผนกตัดแล้ว เนื้อบางส่วนอาจนำไปบดเป็นไส้กรอก หมูแฮม เบคอน สำหรับไส้กรอกอาจต้องผ่านแผนกรมควันหรืออาจจะมีการแยกเนื้อหมูออกมาเป็นแต่ละชนิด เพื่อนำไปแขย์ย็นหรือบรรจุกระป๋อง หรือบรรจุในถุง เป็นต้น

หน่วยเทียบสำเร็จรูป (equivalent units)

เมื่อมีการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วย หน่วยงานระหว่างทำและหน่วยงานที่ทำสำเร็จแล้วไม่ควรได้รับการถัวเฉลี่ยต้นทุนเท่ากัน ทั้งนี้ เพราะหน่วยงานระหว่างทำเป็นหน่วยที่ทำสำเร็จไปเพียงบางส่วน โดยได้รับความสนใจและต้นทุนไปเพียงบางส่วนของหน่วยทำสำเร็จเท่านั้น ดังนีน ในการคลีคลายปัญหาเกี่ยวกับการถัวเฉลี่ยต้นทุนในกรณีที่มีหน่วยงานระหว่างทำอยู่ด้วยนี้ โดยการแปลงหน่วยงานระหว่างทำให้อยู่ในรูปของหน่วยทำสำเร็จ ที่เรียกว่า “หน่วยเทียบสำเร็จรูป” มาใช้ในการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ วิธีการดังกล่าวจะแสดงจำนวนหน่วยผลิตในแบ่งของงานที่ทำหรือที่คิดเข้ากับหน่วยผลิต ดังนั้น หน่วยเทียบสำเร็จรูปจะเป็นกุญแจที่จะนำไปสู่การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้สำเร็จ ในกรณีที่มีงานระหว่างทำคงเหลือ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างด่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

งานระหว่างทำต้นงวด	0	หน่วย
หน่วยที่ส่งเข้าในช่วงการผลิต	40,000	หน่วย
หน่วยที่ทำสำเร็จ	<u>38,000</u>	หน่วย
หน่วยงานระหว่างทำปลายงวด (สำเร็จ $\frac{1}{2}$)	<u>2,000</u>	หน่วย
ต้นทุนรวมที่เกิดขึ้น	<u>39,000</u>	บาท

สมมุติว่าการไฟลของต้นทุนทุกประเภทเป็นไปอย่างสมำเสมอและต่อเนื่องกัน กล่าวคือ ต้นทุนของวัสดุคงแรงงาน และстоทุกการผลิต ได้มีการเพิ่มเข้าไปอย่างสมำเสมอตามความก้าวหน้าของการผลิต ตามตัวอย่างนี้ หน่วยเทียบสำเร็จรูปจะแสดงหน่วยที่นับได้ในรูปของต้นทุนของงานที่ทำสำเร็จ อย่างไรก็ตามหน่วยที่นับได้นี้ในแบ่งของนักบัญชีหมายถึงการรวมต้นทุนของงานที่กระทำไป เช่นเดียวกับการรวมปัจจัยการผลิต (วัสดุคงและต้นทุนเปลี่ยนสภาพ)* ดังนั้นจากตัวอย่างข้างต้น หน่วยเทียบสำเร็จรูปจะคำนวณได้ดังนี้

หน่วยที่ทำสำเร็จ (คิดต้นทุนเต็มที่ 100%)	38,000	หน่วย
หน่วยงานระหว่างทำปลายงวด (แต่ละหน่วย		
สำเร็จ $\frac{1}{2} : 2,000 \times \frac{1}{2}$)	<u>1,000</u>	หน่วย
หน่วยเทียบสำเร็จรูปรวม	<u>39,000</u>	หน่วย

* ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ (conversion costs) หมายถึงต้นทุนรวมระหว่างแรงงานทางตรงกับстоทุกการผลิต

เมื่อคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูปได้แล้ว ก็จะนำผลลัพธ์นี้มาใช้ในการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วย และต้นทุนของผลิตภัณฑ์ต่อไปซึ่งกระทำได้ดังนี้

ต้นทุนต่อหน่วย-หน่วยเทียบสำเร็จรูป

$$(39,000 \text{ บาท} \div 39,000 \text{ หน่วย}) \quad \underline{1.00} \text{ บาท}$$

ต้นทุนที่คิดเข้าผลิตภัณฑ์ :

หน่วยสำเร็จรูป ($38,000 \times 1.00$ บาท)	38,000 บาท
งานระหว่างทำปลายงวด ($1,000 \times 1.00$)	<u>1,000</u> บาท
ต้นทุนรวม	<u>39,000</u> บาท

ขอให้สังเกตว่า ต้นทุนต่อหน่วยไม่ได้คำนวณตามจำนวนหน่วยที่นับได้ แต่จะคำนวณตามหลักจำนวนหน่วยเทียบสำเร็จรูป ซึ่งก็คือถือหลักค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่จำเป็นสำหรับทำให้หน่วยผลิตกล้ายเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ดังนั้น หน่วยที่สำเร็จรูปจึงถูกคิดต้นทุนอย่างเดียวที่ (100%) ในขณะเดียวกันหน่วยงานระหว่างทำซึ่งงานสำเร็จเพียง 1/2 ก็จะถูกคิดต้นทุนเพียง 1/2 (หรือ 50%) ตามขั้นความสำเร็จของงานที่ทำ

วิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต

เนื่องจากปรากฏอยู่ครั้งที่กระบวนการผลิตในระบบต้นทุนช่วงการผลิตเป็นไปอย่างสลับซับซ้อน ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการผลิตก่อนที่จะทำการคำนวณต้นทุน การเขียนรูปภาพแสดงการไหลของหน่วยที่ผลิตจะเป็นประโยชน์มาก โดยเฉพาะในการคำนวณต้นทุนควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องกระบวนการผลิตและหน่วยเทียบสำเร็จรูปเมื่อเริ่มต้นทำการผลิต ทั้งนี้ โดยไม่จำต้องคำนึงถึงจำนวนเงินจนกว่าจะคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูปได้แล้ว

การสร้างวิธีการคำนวณเป็นขั้นตอนซึ่งสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ในด้านของเป็นเทคนิคที่ช่วยในการคำนวณได้มาก วิธีการตรวจสอบดังกล่าวจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่ศึกษาวิธีการ 5 ขั้นตอนนี้มีข้อควรระวัง คือ อาจจะเกิด

ผลเสียหายอย่างมากหากนำวิธีการ ๕ ขั้นตอนนี้ไปใช้โดยปราศจากความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เกี่ยวกับความสามารถของวิธีการ ๕ ขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของระบบด้านทุนช่าง การผลิต แต่ถ้าหากว่าผู้ใช้เข้าใจหรือมีพื้นฐานทางการบัญชีด้านทุนช่างการผลิตเป็นอย่างดี แล้ว อันตรายจะไม่เกิดขึ้นเลย เพราะว่าผู้ใช้จะสามารถพัฒนาวิธีการ ๕ ขั้นตอนนี้ไปใช้ในทุก โอกาสได้ และไม่จำเป็นต้องห้องจำแต่อย่างใด

จากดัวอย่างต่าง ๆ ต่อไป จะแสดงให้เห็นว่า ปัญหาของด้านทุนช่างการผลิต สามารถแก้ปัญหาได้โดยวิธีการ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ แสดงกราฟและการเข้าออกของหน่วยผลิตที่นับได้ ในแต่ละช่วงที่ทำการผลิต เพื่อให้ทราบว่าหน่วยผลิตต่าง ๆ มาจากไหน จำนวนเท่าไร และหน่วยเหล่านี้จะโอนไปไหน จำนวนเท่าไร และคงเหลือในช่วงการผลิตเป็นงานระหว่างทำที่จะนำไปทำต่อในงวดหน้า อีกเท่าไร ถ้าหากจำเป็นสำหรับขั้นที่ ๑ นี้ อาจแสดงเป็นผังทางเดินของหน่วยผลิตในแต่ละช่วงการผลิตก็ได้ อย่างไรก็ตาม กราฟและการเข้าออกของหน่วยผลิตที่นับได้ อาจจะแสดงความสัมพันธ์โดยสมการ ดังนี้

$$\text{งานระหว่างทำตั้งงวด} + \text{หน่วยที่เริ่ม (ในงวดนี้)} = \text{หน่วยที่สำเร็จ (และโอนออก)} \\ + \text{งานระหว่างทำปลายงวด}$$

ขั้นที่ ๒ คำนวณหน่วยเทียบสำเร็จรูป แปลงหน่วยที่ทำสำเร็จและงานระหว่างทำปลายงวดในขั้นที่ ๑ จากหน่วยผลิตที่นับได้ให้เป็นหน่วยเทียบสำเร็จรูป ด้วยการใช้ดัชนีเปลี่ยนสภาพไปแล้ว $\frac{1}{2}$ การเปลี่ยนจำนวนหน่วยผลิตที่นับได้ ๖,๐๐๐ หน่วย ได้ใช้วัดถูกติดไปแล้ว $\frac{2}{3}$ และมีการใช้ดัชนีเปลี่ยนสภาพไปแล้ว $\frac{1}{2}$ การเปลี่ยนจำนวนหน่วยผลิตที่นับได้ ๖,๐๐๐ หน่วย นี้เป็นหน่วยเทียบสำเร็จรูปจะกระทำได้ ๒ ประการ คือ (๑) หน่วยเทียบสำเร็จรูปสำหรับวัดถูกทางเท่ากับ ๔,๐๐๐ หน่วย ($6,000 \text{ หน่วย} \times \frac{2}{3}$) และ (๒) หน่วยเทียบสำเร็จรูปสำหรับดัชนีเปลี่ยนสภาพเท่ากับ ๓,๐๐๐ หน่วย ($6,000 \text{ หน่วย} \times \frac{1}{2}$)

ขั้นที่ ๓ รวบรวมดัชนีของช่วงการผลิต โดยสรุปเกี่ยวกับการใช้วัดถูกติด แรงงาน และไสหุ้นการผลิตของแต่ละช่วงการผลิต

ขั้นที่ 4 คำนวณต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป โดยการเอาข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 3 หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูปที่คำนวณได้จากขั้นที่ 2 ผลลัพธ์ก็คือต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป

ขั้นที่ 5 สรุปต้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จและโอนออก และต้นทุนของหน่วยงานระหว่างทำปลายงวด ทั้งนี้โดยการใช้ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูปที่คำนวณได้ในขั้นที่ 4 คำนวณหาต้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จและโอนออกและต้นทุนของหน่วยงานระหว่างทำปลายงวด

การใช้วิธีการ 5 ขั้นตอนในการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตสำหรับการแสดงค่าตอบที่สมบูรณ์นั้น วิธีการขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจรวมอยู่ในตารางเดียวกัน ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 ก็เช่นเดียวกันอาจรวมอยู่ในตารางเดียวกันได้ วิธีการ 5 ขั้นตอนนี้ไม่ได้เป็นเพียงวิธีการเดียวหรือวิธีการที่รวดเร็วที่สุดในการคำนวณหาต้นทุนช่วงการผลิต อย่างไรก็ตาม วิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีเหตุผลและสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ในตัวเอง ดังนั้น ผู้ที่ใช้วิธีการนี้แล้วจะรู้สึกว่ามีความเข้าใจและเกิดความเชื่อมั่นขึ้น วิธีการนี้หากท่านได้นำไปใช้ ท่านความสามารถที่จะทราบถึงสถานการณ์ของต้นทุนช่วงการผลิตในแต่ละกรณีได้อย่างเพียงพอ วิธีดังอาจจะนำมายังให้ถูกต้องกว่าเป็นไปได้ แต่ก็หากที่จะนำไปใช้ได้ทุกกรณี เพราะว่าแต่ละกรณีย่อมมีปัญหาเฉพาะอย่างไม่เหมือนกัน และนอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ที่ต้องการใช้วิธีดังด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับงานระหว่างทำตั้งงวด

เมื่อมีงานระหว่างทำคงเหลือตั้งงวด การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จะมีความยุ่งยากมากขึ้น เนื่องจากวัตถุคงที่ใช้ และต้นทุนเปลี่ยนสภาพคำนวณจากอัตราที่ต่างกัน ในกรณีดังกล่าวเนี้ยงมีวิธีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และงานระหว่างทำตั้งงวดซึ่งนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย 2 วิธี คือ⁽⁴⁾

- (1) วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weighted-average)
- (2) วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน (first in, first out หรือ FIFO)

จากข้อมูลในตัวอย่างที่ 2 จะแสดงวิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตทั้งสองวิธีเปรียบเทียบกัน สำหรับในปัญหานี้ โปรดพิจารณาเฉพาะข้อมูลของแผนก ก. เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2

บริษัทแห่งหนึ่งนี้ซ่อมการผลิต 2 ช่วง วัดถูกดินจะส่งเข้าในตอนต้นของช่วงการผลิตในแผนก ก. และวัดถูกดินเพิ่มเติมจะส่งเข้าในตอนปลายของช่วงการผลิตในแผนก ข. ต้นทุนเปลี่ยนสภาพเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดทั้งสองช่วงการผลิต งานที่ทำสำเร็จในแผนก ก. จะถูกโอนไปแผนก ข. กันที และงานที่ทำสำเร็จในแผนก ข. จะถูกโอนไปเป็นสินค้าสำเร็จรูป

ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสำหรับเดือนมีนาคม 2525 มีดังนี้

งานระหว่างทำต้นงวด	แผนก ก.	แผนก ข.
	10,000 หน่วย สำเร็จ 2/5	12,000 หน่วย สำเร็จ 2/3
ต้นทุน 7,500 บาท (วัดถูกดิน 6,000 บาท)	ต้นทุน 21,000 บาท (ต้นทุนโอนมา ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ 1,500 บาท)	เปลี่ยนสภาพ 11,200 บาท)
หน่วยที่ทำสำเร็จระหว่างเดือนมีนาคม	48,000	44,000
หน่วยที่เริ่มระหว่างเดือน	40,000	?
งานระหว่างทำปลายงวด	2,000 หน่วย สำเร็จ 1/2	16,000 หน่วย สำเร็จ 3/8
ต้นทุนวัสดุที่เกิดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม 22,000 บาท		13,200 บาท
ต้นทุนเปลี่ยนสภาพที่เกิดขึ้นระหว่าง เดือนมีนาคม	18,000 บาท	63,000 บาท

ต้องการ

ให้คำนวณต้นทุนของสินค้าที่โอนออกจากแต่ละแผนก และบันทึกรายการในสมุดรายวันสำหรับการโอน และให้คำนวณต้นทุนของงานระหว่างทำคงเหลือ ณ วันปีสิ้นงวดในแต่ละแผนก ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

วิธีถัวเฉลี่ยต่อวันน้ำหนัก

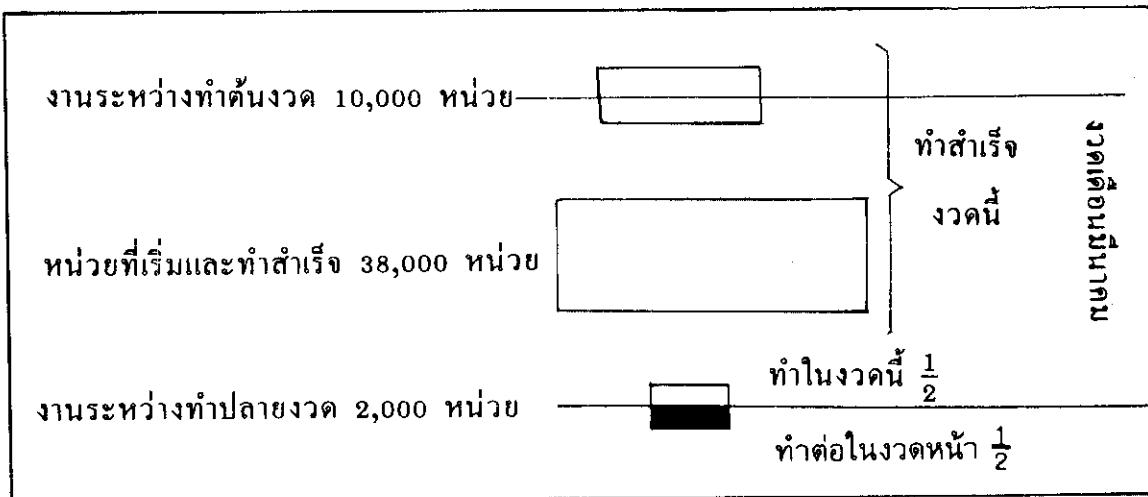
ตามวิธีถัวเฉลี่ยต่อวันน้ำหนักจะถืองานระหว่างทำด้วยวัดเสมือนว่าเป็นงานที่ได้เริ่มและทำสำเร็จในระหว่างวัดปัจจุบัน ดังนั้น งานระหว่างทำด้วยวัดจึงถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของช่วงการผลิตในวัดปัจจุบัน โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่างานนั้นได้เริ่มการผลิตก่อนวัดปัจจุบัน ดังนั้น ต้นทุนของงานระหว่างทำด้วยวัดจึงถูกน้ำร่วมกับต้นทุนที่เกิดขึ้นในวัดปัจจุบัน เมื่อคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูป งานที่ทำในวัดก่อนจึงถือเสมือนว่าเป็นงานที่ได้ทำในวัดปัจจุบัน

การคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตโดยวิธีถัวเฉลี่ยต่อวันน้ำหนักได้แสดงไว้ในหน้าตัดไป ทั้งนี้โดยใช้การคำนวณแบบ 5 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นที่ 1 ติดตามหน่วยผลิตที่นับได้ ขั้นที่ 2 นำหน่วยผลิตที่นับได้มาเปลี่ยนเป็นหน่วยเทียบสำเร็จรูป ขั้นที่ 3 แสดงจำนวนต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งสิ้น ขั้นที่ 4 คำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป ขั้นที่ 5 ใช้ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป และจำนวนหน่วยเทียบสำเร็จรูปมาคำนวณหาต้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จระหว่างวัดและต้นทุนของงานระหว่างทำปลายງวด

ขอให้สังเกตว่าวิธีถัวเฉลี่ยต่อวันน้ำหนัก การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ในแต่ละช่วงการผลิตจะใช้ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูปถัวเฉลี่ยเพียงอัตราเดียวในการคำนวณต้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จระหว่างวัดและต้นทุนของงานระหว่างทำคงเหลือปลายງวด⁽⁵⁾ กล่าวคือ

$$\text{ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป} = \frac{(\text{ต้นทุนของงานระหว่างทำด้วยวัดที่ยกมาจากการคำนวณต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป} + \text{ต้นทุนของวัดปัจจุบัน})}{(\text{หน่วยเทียบสำเร็จรูปของงานที่ทำให้กับงานระหว่างทำด้วยวัดในอัตราราคา} + \text{หน่วยเทียบสำเร็จรูปของงานที่ทำในวัดปัจจุบัน})}$$

อย่างไรก็ตาม ในการคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูปของงานที่ทำในวัดปัจจุบัน เนื่องจากแผนก ก. เป็นจุดเริ่มของกระบวนการผลิตวัสดุคุณภาพดีซึ่งถูกนำเข้า ณ ตอนต้นของช่วงการผลิต สำหรับงานระหว่างทำ ปลายງวดจึงได้รับวัสดุคุณภาพดีไปเรียบร้อยแล้ว หรือได้ทำสำเร็จแล้วเกี่ยวกับวัสดุคุณภาพดีแล้วนั้น ทั้งนี้โดยถือหลักที่ว่า หน่วยที่ทำสำเร็จในวัดนี้และงานระหว่างทำปลายງวดได้ใช้วัสดุคุณภาพดีไปแล้ว ดังนั้น หน่วยเทียบสำเร็จรูปรวมสำหรับวัสดุคุณภาพดีในวัดปัจจุบันจะเท่ากับ 50,000 หน่วย (หรือ 48,000+2,000) สำหรับต้นทุนเปลี่ยนสภาพซึ่งถูกใช้อย่างสม่ำเสมอ ตลอดช่วงการผลิตอาจแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ได้ด้วยภาพข้างล่างนี้

จากข้อสมมติที่ว่าดันทุนเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ หน่วยผลิตที่จะสามารถนับได้ซึ่งอยู่ในช่วงของการผลิตระหว่างเดือนมีนาคม ประกอบด้วยงานระหว่างทำดันงวดและหน่วยที่เริ่มในงวดปัจจุบัน ในที่สุดหน่วยผลิตเหล่านั้นก็คือหน่วยที่ทำสำเร็จในงวดปัจจุบัน และหน่วยผลิตที่เป็นงานระหว่างทำปลายงวด ดังนั้น หน่วยเทียบสำเร็จรวมสำหรับดันทุนเปลี่ยนสภาพในงวดปัจจุบันจะเท่ากับ $10,000 + 38,000 + \frac{1}{2} (2,000)$ หรือ 49,000 หน่วย

แผนก ก.
รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีถัวเฉลี่ยอ่างน้ำหนัก)
สำหรับเดือน สิงหาคม 31 มีนาคม 2527

ปริมาณ	หน่วย ที่นับได้	ขั้นที่ 2	
		หัวway เทียบสำเร็จรูป	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	10,000 ($\frac{2}{5}$)*		
หน่วยที่เริ่ม	<u>40,000</u>		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>50,000</u>		
หน่วยที่ทำสำเร็จ	48,000	48,000	48,000
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>2,000</u> ($\frac{1}{2}$)*	<u>2,000</u>	<u>1,000</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>50,000</u>	<u>50,000</u>	<u>49,000</u>

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	รายละเอียด		
		วัสดุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	สำเร็จรูป
งานระหว่างทำต้นงวด	7,500	6,000	1,500	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>40,000</u>	<u>22,000</u>	<u>18,000</u>	
(ขั้นที่ 3) ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>47,500</u>	28,000	19,500	
หารด้วย หน่วยเทียบสำเร็จรูป		<u>÷ 50,000</u>	<u>÷ 49,000</u>	
(ขั้นที่ 4) ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>.56</u>	<u>.398</u>	<u>.958</u>	

ขั้นที่ (5) สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ	45,982 **	48,000 (.958)
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>1,518</u>	2,000 (.56) 1,000 (.398)
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>47,500</u>	

* ขั้นความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพของแผนกนี้

** ปัดเศษเพื่อให้ลงตัว

แผนก ๔.

รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีตัวเลขลี่ถ่วงน้ำหนัก)
สำหรับเดือน สิงหาคม 31 มีนาคม 2527

ปริมาณ	(ขั้นที่ 1)	(ขั้นที่ 2)			
		หน่วยเทียบสำเร็จรูป			
		หน่วย ที่นับได้	ต้นทุน โอนมา	วัตถุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	12,000 (2)				
หน่วยที่เริ่ม	<u>48,000</u>				
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>60,000</u>				
หน่วยที่ทำสำเร็จ	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>16,000</u> (8*)	<u>16,000</u>	—	—	<u>6,000</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>60,000</u>	<u>60,000</u>	<u>44,000</u>	<u>50,000</u>	
รายละเอียด					
ต้นทุน	ต้นทุนรวม	ต้นทุน	ต้นทุน	หน่วยเทียบ	
		โอนมา	วัตถุ	เปลี่ยนสภาพ	สำเร็จรูป
งานระหว่างทำต้นงวด	21,000	9,800	—	11,200	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>122,182</u>	<u>45,982</u> **	<u>13,200</u>	<u>63,000</u>	
(ขั้นที่ 3) ต้นทุนรวมที่ต้อง	<u>143,182</u>	55,782	13,200	74,200	
จัดให้ครบ					
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป		÷ 60,000	÷ 44,000	÷ 50,000	
(ขั้นที่ 4) ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป		<u>.9297</u>	<u>.30</u>	<u>1.484</u>	<u>2.7137</u>

(ขั้นที่ 5) สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ	119,403	44,000(2.7137)
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>23,779</u>	16,000 (.9297) 6,000(1.484)
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>143,182</u>	

* ขั้นความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพของแผนกนี้

** ต้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จในแผนก ๓.

การโอนต้นทุนระหว่างแผนก

ระบบต้นทุนช่วงการผลิตส่วนมากจะมีช่วงการผลิต 2 แผนก หรือมากกว่า 2 แผนก โดยปกติเมื่อผลิตภัณฑ์โอนจากแผนกผลิตหนึ่งไปยังอีกแผนกผลิตหนึ่ง ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นั้นจะโอนตามไปด้วย จากตัวอย่างจะแสดงให้เห็นการรับโอนต้นทุนผลิตภัณฑ์จากแผนก ก.ไปยังแผนก ข.ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ต้นทุนที่โอนมามักจะเป็นเรื่องยุ่งยากมาก ดังนั้น จึงควรพิจารณาในเรื่องนี้โดยละเอียด ในกรณีนี้แผนก ข.เป็นแผนกที่รับโอน หน่วยที่ทำสำเร็จซึ่งโอนออกจากแผนก ก.อาจ จะถือว่าเป็นวัตถุดินของแผนก ข. ต้นทุน (ของหน่วยที่โอนมา) ที่โอนจากแผนก ก.ไปยัง แผนก ข.ก็เหมือนกับต้นทุนวัตถุดินที่ส่งเข้าแผนก ก. ถึงแม้ว่า แผนก ข.จะเรียกต้นทุนของ ผลิตภัณฑ์ที่โอนมาว่า “ต้นทุนโอนมา” หรือ “ต้นทุนแผนกก่อน” แต่จะไม่เรียกว่าต้นทุน วัตถุก็ตาม โดยอาจจะมองเห็นได้อ้างอิงว่าคล้ายคลึงกันในการพิที่แผนก ข.ซึ่งวัตถุดิน จากบุคคลภายนอก ดังนั้น การคำนวณต้นทุนจากแผนก ข.จะต้องมีรายการ “ต้นทุนโอน มา” ต้นทุนวัตถุใหม่ที่ใช้ในแผนก ข. (ถ้าหากมี) และต้นทุนเปลี่ยนสภาพที่เพิ่มขึ้นในแผนก ข.

การบันทึกรายการในสมุดรายวัน

การบันทึกรายในสมุดรายวันตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ปรากฏดังนี้

คุณงานระหว่างทำ—แผนก ข. 45,982

คุณงานระหว่างทำ—แผนก ก. 45,982

บันทึกการโอนต้นทุนจากแผนก ก.

สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก

รายงานต้นทุนการผลิตล.แผนก ก.

คุณสินค้าสำเร็จรูป 119,403

คุณงานระหว่างทำ—แผนก ข. 119,403

สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก

รายงานต้นทุนการผลิต—แผนก ข.

ในบางครั้ง กิจการต้องการให้บัญชีงานระหว่างทำแยกออกเป็นงานระหว่างทำ-วัดอุ งานระหว่างทำ-แรงงาน และงานระหว่างทำ-โสหุ้ยการผลิต ในกรณีนี้ รายการในสมุดรายวันจะประกอบด้วยรายละเอียดมากกว่า แต่หลักการและวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีขังคงเหมือนเดิม

เทคนิคการคำนวณแบบอื่น

จากแบบรายงานต้นทุนการผลิตตามด้วอย่างข้างต้นได้แสดงวิธีการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตเป็นขั้นตอนอย่างละเอียด อย่างไรก็ตามในกรณีที่การผลิตจะต้องผ่านช่วงการผลิตหลาย阶段 การรายงานต้นทุนการผลิตอย่างละเอียดจะต้องใช้เวลามากและทำให้สิ้นเปลืองแรงงาน จากการที่ต้องคำนวณต้นทุนเป็นขั้นตอนนี้เองจึงมีความเห็นว่า ควรจะมีวิธีการที่ย่นย่อกว่านี้ ดังนั้น ในกรณีนี้ ศาสตราจารย์ William F. Crum ได้เสนอแนะรูปแบบของการรายงานต้นทุนผลิตที่สามารถทำการคำนวณได้รวดเร็วกว่า จากด้วอย่างต่อไปนี้ ขอให้พิจารณารายงานการผลิตของแผนก ก. เปรียบเทียบกับรายงานผลิตแบบนี้

	งาน	ต้นทุนต่อ				
		ระหว่างทำ	ต้นทุน	ต้นทุน	หน่วยเทียบ	หน่วยเทียบ
		ต้นงวด	ปัจจุบัน	รวม	สำเร็จรูป	สำเร็จรูป
วัดอุ		6,000 บ.	22,000 บ.	28,000 บ.	50,000	.560 บ.
ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ		1,500	18,000	19,500	49,000	.398
		<u>7,500</u>	<u>40,000</u>	<u>47,500</u>		<u>.958</u>
หน่วยที่ทำสำเร็จ (48,000 x .958)				<u>45,982</u>		
งานระหว่างทำป้ายงวด (2,000 หน่วย)				<u>1,518</u>		

ขอให้สังเกตว่า รายงานการผลิตแบบสรุปนี้ไม่มีความละเอียดเหมือนรายงานการผลิตที่แสดงไว้ตอนแรก โดยเฉพาะรายละเอียดเกี่ยวกับการคำนวณหน่วยที่นับได้และหน่วยเทียบสำเร็จรูป (ตามขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2) ไม่ปรากฏในรายงานการผลิตแบบนี้ นอกจากนี้ให้สังเกตว่าการคำนวณต้นทุนของงานระหว่างทำป้ายงวดกระทำได้โดยง่ายเพียงแค่นำยอดรวม

ของด้านทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จไปหักจากด้านทุนการผลิตรวมก็จะได้ยอดด้านทุนของงานระหว่างทำปลายงวด ถ้าหากว่าทราบจำนวนหน่วยเทียบสำเร็จรูปหรือสามารถคำนวณได้แล้ว รายงานด้านทุนการผลิตแบบสรุปนี้ก็เป็นเทคนิคการคำนวณด้านทุนช่วงการผลิตตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่จะนำมาใช้แทนกันได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อนำเทคนิคการคำนวณแบบนี้มาใช้ เพื่อความแน่ใจก็ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของงานระหว่างทำปลายงวดที่คำนวณได้ โดยการพิสูจน์ดังต่อไปนี้

วัตถุ ($2,000 \times 0.560$)	1,120 บาท
ด้านทุนเปลี่ยนสภาพ ($2,000 \times .5 \times 0.398$)	<u>398</u> บาท
รวมด้านทุนของงานระหว่างทำปลายงวด	<u>1,518</u> บาท

วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน

ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน จะถืองานระหว่างทำด้านงวดเสมอว่าเป็นผลิตภัณฑ์รุ่นหนึ่งแยกต่างหากและแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่เริ่มและทำสำเร็จในงวดเดียวกัน การคำนวณด้านทุนตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน มีลักษณะคล้ายกับการคำนวณด้านทุนงานสั่งทำ เนื่องจากวิธีนี้แสดงความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่น ในขณะที่วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักไม่คำนึงถึงความแตกต่างดังกล่าว

วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน จะสมมุติว่างานระหว่างทำด้านงวดซึ่งเข้ามานั้นในช่วงการผลิตก่อนตั้งแต่วงค์ที่แล้วจะถูกผลิตให้สำเร็จก่อนแล้วโอนออกไปก่อนเป็นรุ่นแรกของหน่วยที่ทำสำเร็จระหว่างงวดปัจจุบัน⁽⁶⁾ ดังนั้น หน่วยที่ทำสำเร็จในงวดปัจจุบันจะประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ 2 รุ่น คือ

- (ก) หน่วยที่เป็นงานระหว่างทำด้านงวด
- (ข) หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จในงวดปัจจุบัน

ด้านทุนต่อหน่วยของหน่วยที่ทำสำเร็จในงวดเดียวกันจะแยกต่างกันสำหรับหน่วยที่ทำสำเร็จของแต่ละรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากงานระหว่างทำด้านงวดประกอบด้วยด้านทุนในอดีตและด้านทุนปัจจุบัน ส่วนหน่วยที่เริ่มจะทำสำเร็จในงวดปัจจุบันประกอบด้วยด้านทุนปัจจุบันเท่านั้น

ในการคำนวณด้านทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน จะพยายามแยกงานที่ทำในงวดปัจจุบันออกมาเสียก่อนเพื่อคำนวณหาด้านทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูปของงานที่ทำในงวดปัจจุบัน หลังจากนั้นจึงคำนวณแบ่งด้านทุนปัจจุบันส่วนหนึ่งไปให้กับงานระหว่างทำ

ต้นงวดเพื่อให้เป็นหน่วยสำเร็จรูป อีกส่วนหนึ่งเป็นของหน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จในงวดปัจจุบัน ส่วนที่เหลือก็ถือเป็นด้วยทุนของงานระหว่างทำปลายงวด ดังอาจจะกล่าวได้ว่า

$$\frac{\text{ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป}}{\text{ของงานที่ทำในงวดปัจจุบัน}} = \frac{\text{ต้นทุนปัจจุบัน}}{\frac{\text{หน่วยเทียบสำเร็จรูปของงาน}}{\text{ที่ทำในงวดปัจจุบัน}}}$$

อย่างไรก็ตาม ในการคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูปของงานที่ทำในงวดปัจจุบัน ขอให้สังเกตว่าเนื่องจากแผนก ก. เป็นจุดเริ่มของกระบวนการผลิต วัตถุคิบจะถูกนำเข้า ณ ตอนต้นของช่วงการผลิต ดังนั้น งานระหว่างทำจึงได้รับวัตถุคิบเข้าไปเรียบร้อยแล้ว หรือได้ทำสำเร็จแล้วเกี่ยวกับวัตถุคิบในแต่ละหน่วยเหล่านั้น หน่วยเทียบสำเร็จรูปรวมสำหรับวัตถุคิบในงวดปัจจุบันจะเท่ากับ $40,000$ หน่วย (หรือ $0+38,000+2,000$) สำหรับต้นทุนเปลี่ยนสภาพซึ่งถูกใช้อ้างสมำ่เสมอตลอดช่วงการผลิต อาจแสดงให้เห็นได้ว่าภาพข้างล่างนี้

งานระหว่างทำต้นงวด 10,000 หน่วย	☐	ทำในงวดก่อน 2/5 ทำในงวดนี้ 3/5(หรือ 1-2/5)
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ 38,000 หน่วย	☐	
งานระหว่างทำปลายงวด 2,000 หน่วย	☐	ทำในงวดนี้ 1/2 ทำต่อในงวดหน้า 1/2

ขอให้สังเกตว่า บริเวณที่ระบายนี้คือหน่วยที่ได้ทำสำเร็จเกี่ยวกับต้นทุนเปลี่ยนสภาพในงวดปัจจุบัน ดังนั้น หน่วยเทียบสำเร็จรูปรวมสำหรับต้นทุนเปลี่ยนสภาพในงวดปัจจุบันจะเท่ากับ $\frac{3}{5} (10,000) + 38,000 + \frac{1}{2}(2,000)$ หรือ $45,000$ หน่วย

ถ้าหากลองเปรียบเทียบรายงานต้นทุนการผลิตของแผนก ก. ซึ่งคำนวณได้จากวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และจากวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนแล้ว จะพบว่าวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเป็นวิธีที่ง่ายกว่าและเป็นที่นิยมใช้กันมากกว่า อย่างไรก็ตามในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนก็ยังคงคำนวณแบบ ๕ ขั้นตอนมาใช้เช่นเดิมกัน

แผนก ก.

รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)

สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มีนาคม 2527

(ขั้นที่ 2)

ปริมาณ	(ขั้นที่ 1) หน่วย ที่นับได้	หน่วยเทียบสำเร็จ	
		ต้นทุน	เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	10,000 ($\frac{2}{5}$) *		
หน่วยที่เริ่ม	<u>40,000</u>		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>50,000</u>		
หน่วยที่ทำสำเร็จ :			
งานระหว่างทำต้นงวด	10,000	—	6,000
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ 38,000		38,000	38,000
งานระหว่างทำปลายงวด	.2,000 ($\frac{1}{2}$) *	2,000	1,000
หน่วยที่จัดได้	<u>50,000</u>	<u>40,000</u>	<u>45,000</u>

รายละเอียด

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	วัสดุ	ต้นทุน	หน่วยเทียบสำเร็จป
(ขั้นที่ 3)			เปลี่ยนสภาพ	
งานระหว่างทำต้นงวด	7,500			
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>40,000</u>	22,000	18,000	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>47,500</u>			
หารด้วย หน่วยเทียบสำเร็จป		$\div 40,000$	$\div 45,000$	
(ขั้นที่ 4) ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จป		<u>.55</u>	<u>.40</u>	<u>.95</u>

* ขั้นความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพของแผนกนี้

(ขั้นที่ 5) สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ :

งานระหว่างทำต้นงวด	7,500			
ต้นทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	<u>2,400</u>	6,000(.40)		
ต้นทุนรวมของงานระหว่างทำต้นงวด	9,900			
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	<u>36,100</u>	38,000(.95)		
ต้นทุนรวมที่โอนออก	46,000			
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>1,500</u>	2,000(.55)	1,000(.40)	
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>47,500</u>			

แผนก ๗.

รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)

สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มีนาคม 2527

(ขั้นที่ 2)

(ขั้นที่ 1)	หน่วยเทียบสำเร็จ粗			
	หน่วย	ต้นทุน	ต้นทุน	
	ที่นับได้	โอนมา	วัสดุ	เปลี่ยนสภาพ
ปริมาณ				
งานระหว่างทำต้นงวด	12,000($\frac{2}{3}$)*			
หน่วยที่เริ่ม	<u>48,000</u>			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>60,000</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ :				
งานระหว่างทำต้นงวด	12,000	—	12,000	4,000
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	32,000	32,000	32,000	32,000
งานระหว่างทำปลายงวด	16,000($\frac{3}{8}$)*	16,000	—	6,000
หน่วยที่จัดได้	<u>60,000</u>	<u>48,000</u>	<u>44,000</u>	<u>42,000</u>

* ขั้นความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพของแผนนี้

รายละเอียด

<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุนรวม</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>หน่วยเทียบ</u>
	<u>โอนมา</u>	<u>วัตถุ</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	21,000		
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>122,200</u>	46,000	13,200 63,000
(ขั้นที่ 3) ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>143,200</u>		
หารด้วย หน่วยเทียบสำเร็จรูป		<u>$\div 48,000 \div 44,000 \div 42,000$</u>	
(ขั้นที่ 4) ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>.95833</u>	<u>.30</u>	<u>1.50</u>
			<u>2.75833</u>

(ขั้นที่ 5) สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ :

งานระหว่างทำต้นงวด	21,000		
ต้นทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	<u>9,600</u>	12,000	(.30) 4,000(1.50)
ต้นทุนรวมของงานระหว่างทำต้นงวด	30,600		
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	<u>88,267</u>		32,000 (2.75833)
ต้นทุนรวมที่โอนออก	118,867		
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>24,333</u>	16,000	(.95833) 6,000(1.50)
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>143,200</u>		

การโอนต้นทุนระหว่างแผนก

ในการวิธีนี้การโอนผลิตภัณฑ์ระหว่างแผนก ให้ถือว่าแต่ละแผนกมีหลักการบัญชีแยกต่างหากจากกัน ต้นทุนทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ที่โอนเข้ามาระหว่างគະบັນທຶກໄວ້เป็นต้นทุนต่อหน่วยเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงว่าแผนกก่อน (ที่โอนผลิตภัณฑ์มาให้) จะคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหรือวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน

ดังนั้น ถึงแม้ว่าแผนก ก.จะใช้วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน โดยแสดงให้เห็นถึงการสะสมต้นทุนและการโอนผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่นที่มีต้นทุนต่อหน่วยสองรุ่นแตกต่างกันก็ตาม กล่าวคือ 10,000 หน่วยแรก (งานระหว่างทำต้นงวดและทำสำเร็จในงวดนี้) ต้นทุนหน่วยละ 0.99 บาท ($9,900$ บาท ÷ $10,000$ หน่วย) และ 38,000 หน่วยหลัง (หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จในงวดปีจุนนั้น) ต้นทุนหน่วยละ 0.95 บาท ($36,100$ บาท ÷ $38,000$ หน่วย) เมื่อผลิตภัณฑ์จำนวนนี้โอนไปยังแผนก ข. ทางด้านแผนก ข. จะรับโอนผลิตภัณฑ์เหล่านี้ในราคากลางถัวเฉลี่ยต่อหน่วยเพียงราคาเดียว คือ หน่วยละ 0.95833 บาท ($46,000$ บาท ÷ $48,000$ หน่วย) ขอให้สังเกตจากตัวอย่างในรายงานต้นทุนการผลิตของแผนก ก. และแผนก ข. ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน

กล่าวโดยสรุปการใช้วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน เหมาะสมสำหรับแผนกที่มีการโอนต้นทุนของผลิตภัณฑ์ออกเท่านั้น แต่การโอนผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จในระหว่างงวดเข้าแผนกใดแผนกหนึ่ง เพื่อความสะดวก แผนกที่รับโอนผลิตภัณฑ์เหล่านั้นโดยใช้ต้นทุนต่อหน่วยถัวเฉลี่ยเพียงราคาเดียว

บันทึกการโอนต้นทุนรายวัน

การบันทึกการโอนต้นทุนรายวัน ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน ปรากฏดังนี้

คุมงานระหว่างทำ-แผนก ข.	46,000
คุมงานระหว่างทำ-แผนก ก.	46,000
บันทึกการโอนต้นทุนจากแผนก ก.	
สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก รายงานต้นทุนการผลิต-แผนก ก.	

คุณสินค้าสำเร็จรูป

88,267

คุณงานระหว่างทำ—แผนก บ.

88,267

บันทึกการโอนต้นทุนของสินค้าที่ทำสำเร็จ

สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก

รายงานต้นทุนการผลิต—แผนก บ.

เทคนิคการคำนวณแบบอื่น

ศาสตราจารย์ William F. Crum ได้เสนอแนะรูปแบบของการรายงานต้นทุนการผลิตที่คำนวณได้ยืนยันกว่า จากตัวอย่างต่อไปนี้ ขอให้พิจารณารายงานการผลิตของแผนก ก. เปรียบเทียบกับรายงานการผลิตแบบนี้

	ต้นทุน รวม	หน่วยเทียบ <u>สำเร็จรูป</u>	ต้นทุนต่อ หน่วยเทียบ <u>สำเร็จรูป</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	7,500		
ต้นทุนปัจจุบัน :			
วัสดุ	22,000	40,000	.55
ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ	18,000	45,000	.40
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	47,500		.95
งานระหว่างทำปลายงวด			
วัสดุ (2,000 x 0.55)	1,100		
ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ (2,000 x .5 x 0.40) <u>400</u>	<u>1,500</u>		
ผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จและโอน (48,000x0.95833) <u>46,000</u>			

ถ้าหากว่าที่ทราบจำนวนหน่วยเที่ยบสำเร็จรูปหรือสามารถคำนวณได้แล้วรายงานต้นทุนการผลิตแบบสรุปเป็นกีเป็นเทคนิคการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน ที่จะนำมาใช้แทนกันได้ ขอให้สังเกตว่า วิธีการเสนอรายงานต้นทุนการผลิตแบบนี้ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักซึ่งกล่าวไว้ในตอนแรก เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน ปรากฏว่า วิธีเข้าก่อน-ออกก่อนกระทำได้ง่ายกว่าและสามารถคำนวณต้นทุนของงานระหว่างทำปล่อยงวดได้ก่อนแล้วจึงนำไปหักออกจากต้นทุนรวมเพื่อให้ทราบต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จและโอนออก จากดัวอย่างข้างต้นจะสังเกตเห็นว่า ต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ที่โอนออก (หน่วยละ 0.95833 บาท) ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนจะไม่เท่ากับต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จในงวดปัจจุบัน (หน่วยละ 0.95 บาท) ทั้งนี้ เนื่องจากว่าต้นทุนของงานระหว่างทำต้นงวดมีอิทธิพลต่อยอดต้นทุนรวมของผลิตภัณฑ์ที่โอนออกด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อนำเทคนิคการคำนวณแบบนี้มาใช้ เพื่อความแน่ใจก็ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จและโอนออก โดยการพิสูจน์ดังต่อไปนี้

งานระหว่างทำด้วยกมฯ	7,500 บาท
ต้นทุนเพิ่มเติมเพื่อทำให้สำเร็จ (10,000x.6x0.40 บาท)	2,400 บาท
ต้นทุนของหน่วยที่เริ่มและสำเร็จในงวดนี้ (38,000x0.95 บาท)	<u>36,100</u> "
ต้นทุนรวมของผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จและโอน	<u>46,000</u> "

การเปรียบเทียบวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน

ข้อแตกต่างจากการใช้วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเข้าก่อนออกก่อนนั้นไม่สามารถระบุได้ว่าวิธีหนึ่งดีกว่าอีกวิธีหนึ่ง เนื่องจากผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยของทั้งสองวิธีไม่ได้แตกต่างกันมากตามนัยสำคัญ ถ้าหากว่ากระบวนการผลิตนั้นยังคงดำเนินไปตามปกติ และต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จที่คำนวณได้รายเดือนไม่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การเลือกที่จะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งจากสองวิธีนี้ โดยปกติสามารถทำได้ตามหลักความสะดวก(7)

สาเหตุที่มองเห็นได้ชัดสำหรับความแตกต่างของผลลัพธ์ที่คำนวณได้ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนก็คือพฤติกรรมราคาวงวัตถุคงที่ปราศจากความแปรผัน อย่างไรก็ตามในการพิสูจน์นี้ บริษัทควรจะใช้เทคนิคพิเศษบางประการ (ปกติ ได้

แก่ ราคามาตรฐาน หรือราคาภายนอก) สำหรับคำนวณต้นทุนการผลิตเพื่อที่จะสามารถลดหลีกเลี่ยงอิทธิพลของผลแตกต่างด้านราคานี้ผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

นอกเหนือจากเรื่องราคาวัสดุคงเหลือ ความแตกต่างของห้องสองวิธีดังกล่าวมักจะไม่มีความสำคัญนัก ทั้งนี้ เนื่องมาจากลักษณะดังเดิมของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ระบบต้นทุนช่วงการผลิต กล่าวคือ โดยปกติการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตจะนำมาใช้กับการผลิตเป็นจำนวนมากและมีการผลิตต่อเนื่องกันไป ระดับของงานระหว่างทำคงเหลือต้นงวด และคงเหลือปลายงวดจากเดือนต่อเดือนไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก นอกจ้านั้น ต้นทุนเปลี่ยนสภาพต่อหน่วยก็เกือบจะไม่เปลี่ยนแปลงไปมากจากเดือนต่อเดือน

สำหรับความมุ่งหมายในด้านการควบคุมต้นทุนนั้น โดยทั่วไปยอมรับว่าวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนดีกว่าวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ทั้งนี้ เพราะสอดคล้องกับหลักการที่ว่าการปฏิบัติงานในปัจจุบันก็ควรตัดสินใจด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ทั้งวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักให้เหตุผลไม่ได้ดีเท่ากับการใช้วิธีต้นทุนมาตรฐานสำหรับการควบคุมต้นทุน

ข้อสังเกตในการทำแบบฝึกหัด⁽⁸⁾

(1) ในการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต อย่าลืมรวมต้นทุนที่โอนมาจากการแผนก ก่อน ต้นทุนดังกล่าวควรถือเสมือนว่าเป็นต้นทุนวัสดุอิกรายเดือนนึง ทั้งนี้ เพราะแต่ละแผนก (หรือช่วงการผลิต) ถือว่าเป็นส่วนงานที่แยกจากกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อมีแผนกหลายแผนกติดต่อกัน ผลิตภัณฑ์ที่โอนจากแผนกหนึ่งจะถูกประเมินวัสดุคงของแผนกถัดไปทั้งหมด หรือแต่บางส่วน แม้ว่าต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่โอนจะถูกเรียกว่า “ต้นทุนโอนมา” ไม่ใช่วัสดุคงก็ตาม

(2) ต้นทุนวัสดุและต้นทุนเปลี่ยนสภาพ (แรงงานและไฟฟ้า) นักจะถูกคิดเข้ามาในอัตราที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น จึงควรระมัดระวังเป็นพิเศษในการแสดงงานระหว่างทำในรูปของหน่วยเทียบสำเร็จ สำหรับการใช้วัสดุขั้นความสำเร็จของวัสดุบางชนิดอาจจะเป็น 100 เมอร์เซ่นต์ (ถ้าหากวัสดุทั้งหมดถูกส่งเข้าช่วงการผลิต ณ ตอนต้นของกระบวนการผลิต) และอาจจะเป็น 0 เมอร์เซ่นต์ สำหรับวัสดุที่ซึ่งไม่ส่งเข้าจังหวะทั้งตอนปลายช่วงการผลิต ในขณะเดียวกันการใช้ต้นทุนเปลี่ยนสภาพอาจจะมีเมอร์เซ่นต์เป็นอย่างอื่น เช่น 50 เมอร์เซ่นต์ หรือ 75 เมอร์เซ่นต์

(3) ในการคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่โอนตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน อย่างน้อยห้ามต้นทุนที่ติดอยู่กับงานระหว่างทำต่อไป แต่ในขณะนี้ได้รวมอยู่ในต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่โอนออก

(4) ต้นทุนต่อหน่วยอาจจะขึ้นลงในแต่ละงวด ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ที่โอนออกอาจจะเป็นรุ่นก่อนที่มีต้นทุนต่อหน่วยต่างกัน (ดูข้อ 3) เมื่อผลิตภัณฑ์เหล่านี้ถูกโอนเข้าแผนกถัดไป แผนกถัดไปจะคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่โอนมาจากต้นทุนต่อหน่วยถัวเฉลี่ยเพียงราคเดียว

(5) จำนวนหน่วยอาจจะแสดงเป็นแกลลอนในแผนกหนึ่ง และแสดงเป็นลิตรในแผนกถัดไป ให้พิจารณาแต่ละแผนกแยกจากกัน ต้นทุนต่อหน่วยอาจจะคิดตามหลักแกลลอนในแผนกที่หนึ่ง และคิดตามหลักลิตรในแผนกที่สอง เมื่อแผนกที่สองรับโอนผลิตภัณฑ์เข้ามา หน่วยผลิตภัณฑ์นั้นจะถูกเปลี่ยนมาเป็นลิตร

(6) ถ้าหากในปัญหาต้องการให้คำนวณตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน อย่าใช้การคำนวณตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หรือกลับกัน

ข้อสังเกตในการจัดทำรายงานต้นทุนการผลิต

ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน
แผนกที่ 1	1. ต้นทุนรวมของแผนก (1) งานระหว่างทำต้น งวด (2) ต้นทุนที่เกิดขึ้นใน ระหว่างงวด	1. งานระหว่างทำต้นงวด 2. ต้นทุนที่เกิดขึ้นในร- หว่างงวด
แผนกผลิตไป	(1) ต้นทุนจากแผนกก่อน (1) งานระหว่างทำต้น งวด (2) โอนเข้ามาในร- หว่างงวด (3) (หน่วยที่ทำการ ผลิตเพิ่ม (ถ้ามี)) 2. ต้นทุนรวมของแผนก (1) งานระหว่างทำ ต้นงวด (2) ต้นทุนที่เกิดขึ้น ในระหว่างงวด	1. งานระหว่างทำต้นงวด 2. โอนเข้ามาในระหว่าง งวด (1) หน่วยที่ทำการผลิต เพิ่ม (ถ้ามี) 3. ต้นทุนที่เกิดขึ้นใน ระหว่างงวด

ต้นทุนรวมที่จัดได้ และสรุปต้นทุน	วิธีดั้งเดิมถ่วงน้ำหนัก	วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน
แผนกที่ 1	1. โอนไปยังแผนกตัดไป 2. งานระหว่างทำปลาย งวด	1. โอนไปยังแผนกตัดไป (1) งานระหว่าง ตั้งงวด (2) หน่วยที่เริ่มและทำ สำเร็จในงวดปัจจุบัน 2. งานระหว่างทำปลาย งวด
แผนกตัดไป	1. โอนไปสินค้าสำเร็จรูป (หรือแผนกตัดไป) 2. งานระหว่างทำปลาย งวด	1. โอนไปสินค้าสำเร็จรูป (หรือแผนกตัดไป) (1) งานระหว่างทำ ตั้งงวด (2) หน่วยที่เริ่มและทำ สำเร็จในงวดปัจจุบัน 2. งานระหว่างทำปลาย งวด

วิธีต้นทุนมาตรฐาน

ต้นทุนมาตรฐานสามารถนำมาใช้ในการคำนวณต้นทุนได้ทั้งในกรณีที่เป็นระบบต้นทุนงานสั่งทำ หรือกรณีที่เป็นระบบต้นทุนช่วงการผลิต และทั้งสองกรณีอาจคำนวณกำไรขาดทุนได้ตามวิธีต้นทุนคิดเข้ากัน หรือวิธีต้นทุนผันแปรได้ ตามวิธีต้นทุนมาตรฐานมีแนวโน้มที่จะให้ประโยชน์มากที่สุดเมื่อนำมาใช้กับการคำนวณต้นทุนของระบบต้นทุนช่วงการผลิต โดยมีเงื่อนไขว่ามีการผลิตเป็นจำนวนมาก ทำการผลิตต่อเนื่องกันไป และทำการผลิตในลักษณะเดียวกัน ซึ่งทำให้การกำหนดหน่วยมาตรฐานที่จะนำไปใช้อบากมีความหมาย กระทำ

ได้จ่ายขึ้น เมื่อนำรากามาตรฐานไปคุณด้วยหน่วยที่ผลิตได้ก็จะได้ต้นทุนมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ต้นทุนมาตรฐานดังกล่าวนี้ควรมีเพื่อไว้สำหรับการทดสอบ การสืบเปลี่ยน การระเหย หรือของเสียที่จะมีขึ้นตามปกติของการผลิต

ข้อโต้แย้งระหว่างการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตตามวิธีถัวเฉลี่ยต่อหน้าหนัก และวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนจะถูกจัดให้หมดไปโดยการใช้วิธีต้นทุนมาตรฐาน นอกจากนั้น วิธีถัวเฉลี่ยต่อหน้าหนักและวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนจะบ่งบอกสับสนเมื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสินค้านานาชนิด การคำนวณต้นทุนตามมาตรฐานจะมีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิทีมีส่วนผสมของวัสดุดิน การปฏิบัติงานและขนาดของผลิตภัณฑ์เป็นจำนวนมาก

ต้นทุนมาตรฐานมีความสำคัญเพิ่มขึ้นตามลำดับเมื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมที่เป็นระบบต้นทุนช่วงการผลิต ดังนั้น วิธีต้นทุนมาตรฐานจึงมีคุณค่าแก่การศึกษา เพราะว่ามีหลักการที่เป็นประโยชน์และสามารถนำมาปฏิบัติได้ เนื่องจากเราได้ศึกษามาแล้วว่าต้นทุนมาตรฐานช่วยในการวางแผนและควบคุมได้อย่างไร จะนั้น ในที่นี้จะอธิบายเฉพาะการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 3

สมมุติว่าข้อมูลต่างๆเมื่อนอกันข้อมูลของแผนก ก. ในตัวอย่างที่ 2 เว้นแต่ว่า ได้มีการนำต้นทุนมาตรฐาน มาใช้กับแผนก ก.ดังต่อไปนี้

	<u>ต่อหน่วย</u>
วัสดุทางตรง (ส่งเข้า ณ ตอนต้นช่วง)	0.53 บาท
ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ (เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอต่อต่อช่วง)	0.37 บาท
ต้นทุนมาตรฐานต่อหน่วย	<u>0.90</u> บาท

งานระหว่างทำต้นงวด (10,000 หน่วย สำเร็จ 2/5 มีต้นทุน

ยกมา : วัสดุ 5,300 บาท ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ

1,480 บาท) 6,780 บาท

หน่วยที่ทำสำเร็จระหว่างเดือนมีนาคม 48,000 หน่วย

หน่วยที่เริ่มระหว่างเดือนมีนาคม 40,000 หน่วย

งานระหว่างทำปลายงวด (สำเร็จ 1/2) 2,000 หน่วย

ต้องการ

(1) ให้คำนวณดันทุนมาตรฐานของหน่วยที่ทำสำเร็จ และงานระหว่างทำปลายงวด

(2) ถ้าหากว่าในระหว่างเดือนมีนาคม ดันทุนวัตถุที่เกิดขึ้นจริง มีจำนวน 22,000 บาท และดันทุนเปลี่ยนสภาพมีจำนวน 18,000 บาท ให้แสดงการเปรียบเทียบอย่างสรุปเพื่อให้ทราบยอดรวมของผลเดกต่างจากมาตรฐานเกี่ยวกับวัตถุและยอดรวมผลเดกต่างจากมาตรฐานที่เกี่ยวกับดันทุนเปลี่ยนสภาพ

คำตอบของตัวอย่างที่ 3 จะแสดงไว้ในหน้าถัดไป เมื่อศึกษาตัวอย่างนี้อย่างละเอียดแล้วจะพบว่า ระบบดันทุนมาตรฐานทำให้การคำนวณดันทุนช่วงการผลิตกระทำได้โดยง่าย เนื่องจากระบบดันทุนมาตรฐานไม่เพียงแต่ขัดข้อโต้แย้งระหว่างวิธีถ้วนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนเท่านั้น แต่ยังช่วยลดความจำเป็นสำหรับการคำนวณดันทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป ซึ่งเสียเวลามากให้น้อยลงด้วย ในกรณีนี้ดันทุนมาตรฐานก็คือดันทุนค่าหน่วยเทียบสำเร็จรูป นอกจากนั้น วิธีดันทุนมาตรฐานยังช่วยในการควบคุมดันทุนอีกด้วย

ขอให้สังเกตว่า เพื่อวัดผลผลิตของงวดปัจจุบัน การเคลื่อนไหวของหน่วยที่นับได้ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน โดยปกติจะนำมาใช้กับวิธีดันทุนมาตรฐาน ดังนั้น จากตัวอย่าง เนื่องจากวัตถุถูกส่งเข้า ณ ตอนต้นช่วงการผลิต จึงไม่มีหน่วยเทียบสำเร็จรูปสำหรับวัตถุที่เพิ่มให้กับงานระหว่างทำต้นงวด คงมีแต่เฉพาะดันทุนเปลี่ยนสภาพ 6,000 หน่วยเท่านั้น ที่เพิ่มให้กับงานระหว่างทำต้นงวด

บทความเกี่ยวกับการบัญชีดันทุนส่วนมากมักจะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการคำนวณดันทุนช่วงการผลิต การคำนวณดันทุนงานสั่งทำและการคำนวณดันทุนมาตรฐาน รวมกับว่าเป็นการคำนวณดันทุนผลิตภัณฑ์ที่แยกจากกันอย่างเด็ดขาด ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงการคำนวณดันทุนมาตรฐาน สามารถใช้ได้ทั้งในระบบดันทุนช่วงการผลิตและระบบดันทุนงานสั่งทำ ตัวอย่างเช่น ดันทุนงานสั่งทำต่าง ๆ สามารถรวมเข้าด้วยใช้ดันทุนมาตรฐานสำหรับดันทุนต่าง ๆ ทุกประเภท ในทำนองเดียวกัน จากตัวอย่างที่แสดงไว้จะเห็นว่าดันทุนช่วงการผลิตกีฬานารถจะสะสมดันทุนโดยใช้ดันทุนมาตรฐาน

แผนก ก.
รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีต้นทุนมาตรฐาน)
สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มีนาคม 2527

หน่วยเทียบสำเร็จรูป

ปริมาณ	หน่วย	ต้นทุน	
	ที่นับได้	วัสดุ	เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	10,000 ($\frac{2}{5}$)*		
หน่วยที่เริ่ม	40,000		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>50,000</u>		
หน่วยที่ทำสำเร็จ :			
งานระหว่างทำต้นงวด	10,000 ($\frac{3}{5}$)*	—	6,000
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	38,000	38,000	38,000
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>2,000</u> ($\frac{1}{2}$)*	<u>2,000</u>	<u>1,000</u>
หน่วยที่วัดได้	<u>50,000</u>	<u>40,000</u>	<u>45,000</u>

รายละเอียด

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	วัสดุ	ต้นทุน	หน่วยเทียบ สำเร็จรูป
			เปลี่ยนสภาพ	
ต้นทุนมาตรฐานต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป		0.53	0.37	0.90
หน่วยเทียบสำเร็จรูป	x 40,000	x 45,000		
ต้นทุนมาตรฐานปัจจุบัน	37,850	21,200	16,650	
งานระหว่างทำต้นงวด	<u>6,780</u>	5,300	1,480	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>44,630</u>			

* ข้อความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพของแผนกนี้

๑๐๓

	ต้นทุนรวม	วัสดุ	ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ
สรุปต้นทุน			
หน่วยที่ทำสำเร็จ	43,200		
งานระหว่างทำปลายงวด	1,430	2,000 (.53)	1,000 (.37)
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>44,630</u>		

สรุปผลแตกต่างสำหรับการปฏิบัติงานปัจจุบัน

	วัสดุ	ต้นทุนเปลี่ยนสภาพ
ผลผลิตปัจจุบันตามหน่วยเทียบสำเร็จรูป	40,000 หน่วย	45,000 หน่วย
ผลผลิตปัจจุบันตามต้นทุนมาตรฐาน	21,200 บาท	16,650 บาท
ต้นทุนคิดเข้าแผนกสำหรับเดือน	22,000 บาท	18,000 บาท
ผลแตกต่างรวม**	800 บาท(U)	1,359 บาท (U)

** สามารถแยกออกเป็นผลแตกต่างเนื่องจากราคา อัตรา ปริมาณ และประสิทธิภาพ แต่ขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่ได้รับ

ข้อสังเกตสำหรับการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต

1. การกะประมาณขั้นของความสำเร็จ

จากตัวอย่างที่แสดงไว้ข้างต้น เกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิตได้กล่าวถึงขั้นความสำเร็จของงานระหว่างทำ ความถูกต้องของการกะประมาณเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่และความชำนาญของผู้ที่กะประมาณและลักษณะของกระบวนการผลิต การกะประมาณขั้นความสำเร็จของวัสดุโดยปกติจะกระทำได้ง่ายกว่าต้นทุนเปลี่ยนสภาพ โดยทั่วไปลำดับของ การเปลี่ยนสภาพจะประกอบด้วยการดำเนินงานตามมาตรฐานหลาย ๆ อย่าง หรือประกอบด้วยจำนวนมาตรฐานของชั่วโมง วัน สัปดาห์ หรือเดือน สำหรับการทดสอบ การทำให้ร้อน การทำให้เย็น การเชื่อม เป็นต้น ดังนั้น ขั้นความสำเร็จของต้นทุนเปลี่ยนสภาพจึงขึ้นอยู่กับความพยายามที่ให้กับหน่วยที่ทำสำเร็จ ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ไม่สามารถทำการกะประมาณได้อย่างใกล้เคียง หรือในกรณีที่มีงานระหว่างทำจำนวนมากจนอาจทำให้การกะประมาณต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเกินไป เช่น ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ งานระหว่างทำหักหนดใหญ่ ๆ แผนกจะถูกสนับสนุนให้ว่าทำสำเร็จไปแล้ว $\frac{1}{3}$ หรือ $\frac{1}{2}$ หรือ $\frac{2}{3}$ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากการผลิตซึ่งกระทำต่อเนื่องกันไปทำให้ระดับของงานระหว่างทำเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจากเดือนต่อเดือนในกรณีเช่นนี้ก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงงานระหว่างทำ และต้นทุนการผลิตรายเดือนจะถูกคิดเข้าหน่วยที่ทำสำเร็จทั้งจำนวนก็ได้

2. 索หุยการผลิตและอัตราที่กำหนดล่วงหน้า

ในการคำนวณต้นทุนช่วงการผลิต แรงงานและ索หุยการผลิตมีแนวโน้มที่จะรวมเข้าด้วยกันเป็นต้นทุนเปลี่ยนสภาพ อุตสาหกรรมการผลิตจำนวนมากที่เป็นระบบช่วงการผลิต การผลิตจะกระทำในลักษณะเดียวกันต่อเนื่องกันไป ซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงใน索หุยการผลิตรวมในแต่ละเดือนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะใช้อัตรา索หุยที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า แต่ถ้าหากว่าต้นทุน索หุยการผลิต และการผลิตเปลี่ยนแปลงไปมากในแต่ละงวด ก็จำเป็นต้องใช้อัตรา索หุยการผลิตที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า เพื่อที่จะให้ต้นทุนต่อหน่วยที่มีความหมาย

3. โสหุยการผลิตและกระถั่นทุน

ข้อสมมุติที่ว่าด้วยทุนเปลี่ยนสภาพทั้งหมดเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอเป็นสัดส่วนเดียวกันกับขั้นความสำเร็จของผลิตภัณฑ์นั้น เป็นข้อสมมุติซึ่งยากที่จะเป็นไปได้ในทางทฤษฎี ด้วยอย่างเช่น ถ้าหากมีคือความข้อสมมุตินี้หมายความว่าด้วยทุนโสหุยการผลิตชนิดต่าง ๆ จำนวนมากที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับด้วยทุนแรงงานที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ตามหลักเหตุและผลในกรณีจะไม่มีอยู่ก็ตาม การที่จะปรับปรุงโสหุยการผลิตคิดเข้ามาในให้อุปกรณ์จากข้อสมมุตินี้ โดยปกติไม่สามารถปฏิบัติได้ และไม่เหมาะสมนัก ในกรณีที่ต้องการให้มีความถูกต้องแน่นอนขึ้น โดยปกติควรจะพัฒนาอัตราโสหุยการผลิตที่กำหนดล่วงหน้าที่มีส่วนสัมพันธ์กับด้วยทุนวัสดุซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายทางอ้อม ต่าง ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อ การรับของ การเก็บรักษา การเบิกใช้ และการโอน วัสดุ ในกรณีเช่นนี้ อัตราโสหุยการผลิตที่กำหนดล่วงหน้าจะมีสองอัตรา กล่าวคือ อัตราหนึ่งคิดตามหลักด้วยทุนวัสดุในขณะที่อีกอัตราหนึ่งคิดตามหลักด้วยทุนแรงงาน

ปัญหาสำหรับศึกษาด้วยตนเอง

ข้อ 1.

บริษัท สินชัยอุดสาหกรรม จำกัด ใช้ระบบด้วยทุนช่วงการผลิต ต่อไปนี้เป็นข้อมูล ทางส่วนเกี่ยวกับการดำเนินงานผลิตในระหว่างเดือนเมษายน 2529

1. งานระหว่างทำด้วยวัด	50 หน่วย
ระดับของความสำเร็จของงาน	
วัสดุดิบ	40%
ด้วยทุนเปลี่ยนสภาพ	40%
2. หน่วยที่เริ่มในวงนี้	250 หน่วย
3. หน่วยที่ทำสำเร็จและโอนออก	260 หน่วย
4. งานระหว่างทำปลายวง	40 หน่วย
ระดับของความสำเร็จของงาน	
วัสดุดิบ	75%
ด้วยทุนเปลี่ยนสภาพ	50%

ต้องการ

- (ก) ให้จัดทำรายงานแสดงปริมาณและหน่วยเทียบสำเร็จรูปตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
- (ข) ให้จัดทำรายงานแสดงปริมาณและหน่วยเทียบสำเร็จรูปตามวิธีเข้าก่อน-ออก ก่อน

แนวคำตอบ

(ก)

บริษัท สินซัยอุดสาหกรรม จำกัด
รายงานปริมาณและหน่วยเทียบสำเร็จรูป
สำหรับเดือน สิงหาคม 2528

	ระดับความสำเร็จ			หน่วยเทียบสำเร็จรูป	
	หน่วย	ต้นทุน		ต้นทุน	เปลี่ยนสภาพ
		ที่นับได้	วัดคุณิต		
งานระหว่างทำต้นงวด	50	40%	40%		
หน่วยที่เริ่ม	<u>250</u>				
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>300</u>				
หน่วยที่ทำสำเร็จ	260	100%	100%	260	260
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>40</u>	75%	50%	<u>30</u>	<u>20</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>300</u>			<u>290</u>	<u>280</u>

(๔)

บริษัท สินซัพอุดสาหกรรม จำกัด
รายงานปริมาณและหน่วยเทียบสำเร็จ粗

	ระดับความสำเร็จ		หน่วยเทียบสำเร็จ粗	
	หน่วย	ต้นทุน	หน่วย	ต้นทุน
	ที่นับได้	วัตถุคิบ	เปลี่ยนสภาพ	วัตถุคิบ
งานระหว่างทำต้นงวด	50			
หน่วยที่เริ่ม	<u>250</u>			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>300</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ :				
งานระหว่างทำต้นงวด	50	40%	40%	30
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	210	100%	100%	210
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>40</u>	75%	50%	<u>30</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>300</u>			<u>270</u>
				<u>260</u>

ข้อ 2.

ผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งในบริษัท สยามอุดสาหกรรม จำกัด ผลิตโดยผ่านช่วงการผลิต 2 ช่วง วัตถุคิบถูกส่งเข้า ณ ตอนต้นของช่วงการผลิต 1 หลังจากนั้นหน่วยผลิตจะถูกส่งโดยตรงไปยังช่วงการผลิต 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสำหรับเดือนกุมภาพันธ์ 2528 ปรากฏดังนี้

มารยาณ

ช่วงการผลิตที่ 1 ไม่มีงานระหว่างทำต้นงวด ระหว่างเดือนได้ส่งวัตถุคิบ 800 หน่วย(ต้นทุน 8,000 บาท) เข้าสู่ช่วงการผลิต ต้นทุนเปลี่ยนสภาพระหว่างเดือนมีจำนวน 2,800 บาท หน่วยผลิต 800 หน่วย ได้ทำสำเร็จและถูกส่งเข้าสู่ช่วงการผลิต 2 สำหรับงานระหว่างทำ ณ 31 มกราคม ซึ่งได้ทำสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

ช่วงการผลิตที่ 2 ไม่มีงานระหว่างทำ ณ 1 มกราคม ได้รับโอนหน่วยผลิตจากช่วงการผลิต 1 มาทำต่อ ต้นทุนเปลี่ยนสภาพเกิดขึ้นในช่วงการผลิต 2 นี้ 2,000 บาท หน่วยผลิต 300 หน่วยได้ทำสำเร็จ ณ วันสิ้นเดือน มีงานระหว่างทำ 300 หน่วย ซึ่งได้ทำสำเร็จไปหนึ่งในสาม

กุมภาพันธ์

- ช่วงการผลิต 1 ส่งวัสดุคืน 600 หน่วย (ต้นทุน 6,000 บาท) เนื่องจากช่วงการผลิตต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นมีจำนวน 2,550 บาท ณ วันสิ้นเดือนมีงานระหว่างทำ 300 หน่วย ซึ่งได้ทำสำเร็จไปสองในสาม
- ช่วงการผลิต 2 ต้นทุนเปลี่ยนสภาพเกิดขึ้นในช่วงการผลิตนี้จำนวน 2,840 บาท ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ มีงานระหว่างทำ 300 หน่วย ซึ่งได้ทำสำเร็จไปสองในสาม

ไม่มีของเสียหรือการหดหายใด ๆ เกิดขึ้น หน่วยผลิตที่ทำไม่สำเร็จเมื่อวันต้นเดือน ได้ ได้ทำสำเร็จไปในเดือนนั้น

ต้องการ

ให้คำนวณหาต้นทุนการผลิตสำหรับแต่ละช่วงการผลิต ในเดือนพฤษภาคมทั้งบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไป สำหรับการโอนหน่วยผลิตระหว่างช่วง ต้นทุนสินค้าที่ทำสำเร็จและโอนเข้าสินค้าสำเร็จรูปในแต่ละเดือน โดย

- (1) วิธีตัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
- (2) วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน

แนวคำตอบ

(1)

ช่วงการผลิต 1

รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีถัวเฉลี่ยต่อวันหนัก)

สำหรับ สิ้นสุด 31 มกราคม 2528

หน่วยเทียบสำเร็จ粗ป

ปริมาณ	หน่วย ที่นับได้	วัสดุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	—		
หน่วยที่เริ่ม	<u>800</u>		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>800</u>		
หน่วยที่ทำสำเร็จ	600	600	600
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>200</u> ($\frac{1}{2}$)	<u>200</u>	<u>100</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>800</u>	<u>800</u>	<u>700</u>

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	วัสดุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	หน่วยเทียบ สำเร็จ粗ป
งานระหว่างทำต้นงวด	—			
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>10,800</u>	<u>8,000</u>	<u>2,800</u>	
ต้นทุนร่วมที่ต้องจัดให้ครบ <u>10,800</u>		<u>8,000</u>	<u>2,800</u>	
หาร ด้วยหน่วยเทียบสำเร็จ粗ป		<u>÷800</u>	<u>÷700</u>	
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จ粗ป	<u>10</u>	<u>4</u>		<u>14</u>

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ	8,400		600 x 14
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>2,400</u>	200 x 10	100 x 4
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>10,800</u>		

ช่วงการผลิต 2
รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีถัวเฉลี่ยต่อหน้าหนัก)
สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มกราคม 2528

ปริมาณ	หน่วยเทียบสำเร็จรูป			
	หน่วย ที่นับได้	ต้นทุน โอนมา	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	
งานระหว่างทำต้นงวด	—			
หน่วยที่เริ่ม	600			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>600</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ	300	300	300	
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>300</u> ($\frac{1}{3}$)	<u>300</u>	<u>100</u>	
หน่วยที่จัดได้	<u>600</u>	<u>600</u>	<u>400</u>	

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	ต้นทุน โอนมา	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	หน่วยเทียบ สำเร็จรูป
งานระหว่างทำต้นงวด	—	—	—	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>10,400</u>	<u>8,400</u>	<u>2,000</u>	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>10,400</u>	<u>8,400</u>	<u>2,000</u>	
หารตัวค่าหน่วยเทียบสำเร็จรูป	÷ 600	÷ 400		
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>14</u>	<u>5</u>		<u>19</u>

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ	5,700		300 x 19
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>4,700</u>	300 x 14	100 x 5
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>10,400</u>		

ช่วงการผลิต 1
รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก)
สำหรับเดือน สิงหาคม 2528

<u>ปริมาณ</u>	<u>หน่วยเทียบสำเร็จรูป</u>		
	<u>หน่วย</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>
	<u>ที่นับได้</u>	<u>วัสดุ</u>	
งานระหว่างทำต้นงวด	200 ($\frac{1}{2}$)		
หน่วยที่เริ่ม	600		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	800		
หน่วยที่กำสำเร็จ	500	500	500
งานระหว่างทำปลายงวด	300 ($\frac{2}{3}$)	300	200
หน่วยที่จัดได้	800	800	700

<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุนรวม</u>	<u>วัสดุ</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>หน่วยเทียบ</u>
			<u>เปลี่ยนสภาพ</u>	<u>สำเร็จรูป</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	2,400	2,000	400	
ต้นทุนปัจจุบัน	8,550	6,000	2,550	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	10,950	8,000	2,950	
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป		÷800	÷700	
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป		10	4.214286	14.214286

<u>สรุปต้นทุน</u>
หน่วยที่ทำสำเร็จ
งานระหว่างทำปลายงวด
ต้นทุนรวมที่จัดได้

7,107.14	500 x 14.214286
3,842.86	300 x 10
10,950.00	200 x 4.214286

ช่วงผลิตที่ 2
 รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีถัวเฉลี่ยต่อหน้าหนัก)
 สำหรับเดือน สิงหาคม 28 กุมภาพันธ์ 2528

หน่วยเทียบสำเร็จรูป

ปริมาณ	หน่วย	ต้นทุน	ต้นทุน
	ที่นับได้	โอนมา	เปลี่ยนสภาพ
งานระหว่างทำต้นงวด	300 ($\frac{1}{3}$)		
หน่วยที่เริ่ม	<u>500</u>		
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>800</u>		
หน่วยที่ทำสำเร็จ	500	500	500
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>300 ($\frac{2}{3}$)</u>	<u>300</u>	<u>200</u>
หน่วยที่จัดได้	<u>800</u>	<u>800</u>	<u>700</u>

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	ต้นทุน	ต้นทุน	หน่วยเทียบ
		โอนมา	เปลี่ยนสภาพ	
งานระหว่างทำต้นงวด	4,700	4,200	500	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>9,747.14</u>	<u>7,107.14</u>	<u>2,640</u>	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>14,447.14</u>	<u>11,307.14</u>	<u>3,140</u>	
การด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป				
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>14.133925</u>	<u>4.485714</u>	<u>18.619639</u>	

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ	9,309.82	500 x 18.61+
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>5,137.32</u>	300 x 14.13+ 200 x 4.48+
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>14,447.14</u>	

การบันทึกรายการในสมุดรายวัน (ตามวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก)

มกราคม 31	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	8,400.00
	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 1	8,400.00
	บันทึกการโอนต้นทุนจากช่วงการผลิต 1	
	สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก	
	รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 1	
31	คุณสินค้าสำเร็จรูป	5,700.00
	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	5,700.00
	บันทึกการโอนต้นทุนของสินค้าที่ทำสำเร็จ	
	สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก	
	รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 2	
กุมภาพันธ์ 28	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	7,107.14
	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 1	7,107.14
	บันทึกการโอนต้นทุนจากช่วงการผลิต 1	
	สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก	
	รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 1	
28	คุณสินค้าสำเร็จรูป	9,309.82
	คุณงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	9,309.82
	บันทึกการโอนต้นทุนของสินค้าที่ทำสำเร็จ	
	สำหรับรายละเอียดของการคำนวณดูจาก	
	รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 2	

(2)

ช่วงการผลิต ๑
รายงานด้านทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)
สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มกราคม 2528

ปริมาณ	หน่วย ที่นับได้	หน่วยเทียบสำเร็จรูป		
		วัสดุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	
งานระหว่างทำต้นงวด	—			
หน่วยที่เริ่ม	800			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>800</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ				
งานระหว่างทำต้นงวด	—	—	—	
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	600	600	600	
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>200</u> ($\frac{1}{2}$)	<u>200</u>	<u>100</u>	
หน่วยที่จัดได้	<u>800</u>	<u>800</u>	<u>700</u>	
ต้นทุน	ต้นทุนรวม	วัสดุ	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	หน่วยเทียบ สำเร็จรูป
งานระหว่างทำต้นงวด	—	—	—	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>10,800</u>	<u>8,000</u>	<u>2,800</u>	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ <u>10,800</u>		<u>8,000</u>	<u>2,800</u>	
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป		$\div 800$	$\div 700$	
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>10</u>	<u>4</u>		<u>14</u>

สรุปด้านทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ :

งานระหว่างทำด้านงวด	—			
ด้านทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	—			
ด้านทุนรวมของงานระหว่างทำด้านงวด	—			
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	<u>8,400</u>			<u>600 x 14</u>
ด้านทุนรวมที่โอนออก	8,400			
งานระหว่างทำปลายงวด	2,400	200 x 10	100 x 4	
ด้านทุนรวมที่จัดได้	<u>10,800</u>			

ช่วงการผลิต 2

รายงานด้านทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)

สำหรับเดือน สิ้นสุด 31 มกราคม 2528

<u>ปริมาณ</u>	<u>หน่วยที่นับได้</u>	<u>หน่วยเทียบสำเร็จรูป</u>		
		<u>ด้านทุน</u>	<u>ด้านทุน</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>
งานระหว่างทำด้านงวด	—			
หน่วยที่เริ่ม	<u>600</u>			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>600</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ :				
งานระหว่างทำด้านงวด	—	—	—	
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	300	300	300	
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>300</u> ($\frac{1}{3}$)	<u>300</u>	<u>100</u>	
หน่วยที่จัดได้	<u>600</u>	<u>600</u>	<u>400</u>	

ต้นทุน	ต้นทุนรวม	ต้นทุน โอนมา	ต้นทุน เปลี่ยนสภาพ	หน่วยเทียบ สำเร็จรูป
งานระหว่างทำตั้งวัด	—	—	—	
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>10,400</u>	<u>8,400</u>	<u>2,000</u>	
ต้นทุนร่วมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>10,400</u>	<u>8,400</u>	<u>2,000</u>	
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป		<u>÷ 600</u>	<u>÷ 400</u>	
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>14</u>	<u>5</u>		<u>19</u>

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ :

งานระหว่างทำตั้งวัด	—		
ต้นทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	—		
ต้นทุนรวมของงานระหว่างทำตั้งวัด	—		
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	<u>5,700</u>		<u>300 x 19</u>
ต้นทุนรวมที่โอนออก	<u>5,700</u>		
งานระหว่างทำปลায়งวัด	<u>4,700</u>	<u>300 x 14</u>	<u>100 x 5</u>
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>10,400</u>		

ช่วงการผลิต 1

รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)

สำหรับเดือน สิงหาคม 28 กุมภาพันธ์ 2528

<u>ปริมาณ</u>	<u>หน่วยเทียบสำเร็จ粗</u>		
	<u>หน่วย</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>
หน่วยที่เริ่ม	หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	หน่วยที่ทำสำเร็จ	หน่วยที่จัดได้
งานระหว่างทำต้นงวด	200 ($\frac{1}{2}$)	—	100
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	300	300	300
งานระหว่างทำปลายงวด	300 ($\frac{2}{3}$)	300	200
หน่วยที่จัดได้	800	600	600
<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุนรวม</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>หน่วยเทียบสำเร็จ粗</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	2,400	—	—
ต้นทุนปัจจุบัน	8,550	6,000	2,550
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	10,950	—	—
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จ粗	÷ 600	÷ 600	—
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จ粗	10	4.25	14.25

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ

งานระหว่างทำต้นงวด	2,400		
ต้นทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	425	100 x 4.25	
ต้นทุนรวมของงานระหว่างทำต้นงวด	2,825		
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	4,275	300 x 14.25	
ต้นทุนรวมที่โอนออก	7,100		
งานระหว่างทำปลายงวด	3,850	200 x 4.25	
ต้นทุนรวมที่จัดได้	10,950		

ช่วงการผลิตที่ 2
รายงานต้นทุนการผลิต (วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)
สำหรับเดือน สิงหาคม 28 กุมภาพันธ์ 2528

<u>ปริมาณ</u>	<u>หน่วย</u> <u>ที่นับได้</u>	<u>หน่วยเทียบสำเร็จรูป</u>		
		<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	<u>300</u> ($\frac{1}{3}$)			
หน่วยที่เริ่ม	<u>500</u>			
หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	<u>800</u>			
หน่วยที่ทำสำเร็จ :				
งานระหว่างทำต้นงวด	300	-	200	
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	200	200	200	
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>300</u> ($\frac{2}{3}$)	<u>300</u>	<u>200</u>	
หน่วยที่จัดได้	<u>800</u>	<u>500</u>	<u>600</u>	
<u>ต้นทุน</u>		<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุน</u>	<u>หน่วยเทียบ</u>
<u>ต้นทุน</u>	<u>ต้นทุนรวม</u>	<u>โอนมา</u>	<u>เปลี่ยนสภาพ</u>	<u>สำเร็จรูป</u>
งานระหว่างทำต้นงวด	4,700			
ต้นทุนปัจจุบัน	<u>9,740</u>	7,100	2,640	
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ	<u>14,440</u>			
หารด้วยหน่วยเทียบสำเร็จรูป		$\div 500$	$\div 600$	
ต้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป	<u>14.20</u>		<u>4.40</u>	<u>18.60</u>

สรุปต้นทุน

หน่วยที่ทำสำเร็จ :

งานระหว่างทำตื้นงวด	4,700	
ต้นทุนปัจจุบันที่เพิ่ม	<u>880</u>	200 x 4.40
ต้นทุนรวมของงาน		
ระหว่างทำตื้นงวด	5,580	
หน่วยที่เริ่มและทำสำเร็จ	<u>3,720</u>	200 x 18.60
ต้นทุนรวมที่โอนออก	9,300	
งานระหว่างทำปลายงวด	<u>5,140</u>	300 x 14.20 200 x 4.40
ต้นทุนรวมที่จัดได้	<u>14,440</u>	

การบันทึกรายการในสมุดรายวัน (ตามวิธีเข้าก่อน-ออกก่อน)

นgrams 31 กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	8,400.00
กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 1	8,400.00
บันทึกการโอนต้นทุนจากช่วงการผลิต 1	
สำหรับรายละเอียดของการคำนวณคูจาก	
รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 1	
 31 กุมสินค้าสำเร็จรูป	 5,700.00
กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	5,700.00
บันทึกการโอนต้นทุนของสินค้าที่ทำสำเร็จ	
สำหรับรายละเอียดของการคำนวณคูจาก	
รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 2	
 กุมภาษี 28 กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	 7,100.00
กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 1	7,100.00
บันทึกการโอนต้นทุนจากช่วงการผลิต 1	
สำหรับรายละเอียดของการคำนวณคูจาก	
รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 1	
 28 กุมสินค้าสำเร็จรูป	 9,300.00
กุมงานระหว่างทำ-ช่วงการผลิต 2	9,300.00
บันทึกการโอนต้นทุนของสินค้าที่ทำสำเร็จ	
สำหรับรายละเอียดของการคำนวณคูจาก	
รายงานต้นทุนการผลิต-ช่วงการผลิต 2	

บทสรุป

วิธีการคำนวณดั้นทุนช่วงการผลิตเป็นระบบการบัญชีสำหรับการสะสมดั้นทุนของผลิตภัณฑ์ตามแผนกผลิต หรือศูนย์ดั้นทุน หรือช่วงการผลิต ระบบการบัญชีดั้นทุนช่วงการผลิตนี้จะนำมาใช้สำหรับคำนวณดั้นทุนของผลิตภัณฑ์ซึ่งมีการผลิตเป็นจำนวนมากต่อเนื่องกันไป และเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เดลล์หน่วยมีลักษณะเหมือนกัน ในระบบการบัญชีดั้นทุน ช่วงการผลิต การไฟลของดั้นทุนต่าง ๆ และหน่วยที่ผลิตจะต้องผ่านช่วงการผลิตหรือแผนกผลิตที่มีกระบวนการผลิตในลักษณะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม การไฟลของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ นั้นอาจจะมีลักษณะของการผลิตที่เป็นไปได้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 3 ประการ คือ (1) แบบเรียงลำดับ (2) แบบเชื่อมนานา และ (3) แบบเลือกสรร⁽⁹⁾

หลักการที่สำคัญในการคำนวณดั้นทุนช่วงการผลิตคือ หน่วยเทียบสำเร็จรูป ซึ่งเป็นการแสดงหน่วยผลิตระหว่างวดในรูปของจำนวนงานที่ทำหรือดั้นทุนที่คิดเข้า งานนั้น ในระบบดั้นทุนช่วงการผลิต การเสนอรายงานดั้นทุนการผลิตของแต่ละช่วงการผลิต หรือเดลล์แผนกผลิตจะจัดทำขึ้นตามรูปแบบซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการคำนวณ 5 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นตอนแรกจะเป็นการคำนวณหาจำนวนหน่วยผลิตที่จะต้องจัดให้ครบตามลักษณะของการไฟลของหน่วยผลิตซึ่งนำเข้าและโอนออกจากแผนกผลิตนั้น ขั้นตอนที่สอง เป็นการคำนวณหาหน่วยเทียบสำเร็จรูป ขั้นตอนที่สามเป็นการจัดดั้นทุนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ครบถ้วน ขั้นตอนที่สี่เป็นการคำนวณหาดั้นทุนต่อหน่วยเทียบสำเร็จรูป และขั้นตอนสุดท้าย เป็นการสรุปผลดั้นทุนของหน่วยที่ทำสำเร็จและโอนออก และหน่วยที่เป็นงานระหว่างทำปลายทาง

การคำนวณดั้นทุนช่วงการผลิตมักจะสับสน ถ้าหากว่าการไฟลหรือกระแสของปัจจัยดั้นทุนต่าง ๆ ไม่สม่ำเสมอ หรือมีงานระหว่างทำคงเหลือต้นงวด และเมื่อมีดั้นทุนโอนมาจากการแผนกก่อน ดังนั้น จึงมีวิธีการคำนวณดั้นทุนของระบบดั้นทุนช่วงการผลิตที่นิยมใช้กัน แพร่หลาย 2 วิธี คือ (1) วิธีถัวเฉลี่ยต่อวันหนัก และ (2) วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน อย่างไรก็ตาม ได้มีการนำวิธีการคิดดั้นทุนช่วงการผลิตตามวิธีดั้นทุนมาตรฐานมาใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากว่า ตามวิธีดั้นทุนมาตรฐานสามารถปฏิบัติได้ง่ายกว่าและได้รับประโยชน์มากกว่าวิธีการอื่น ๆ โดยเฉพาะในด้านการคำนวณดั้นทุนของผลิตภัณฑ์ และในด้านการควบคุมดั้นทุน

วิธีทั่วไปของการบันทึก	วิธีที่ก่อน-ออกก่อน
บัญชีแยกประเภททั่วไป ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างหน่วยที่ทำสำเร็จซึ่งเป็นงานระหว่างทำสำเร็จ กับหน่วยที่ทำสำเร็จซึ่งเป็นหน่วยที่เริ่มในเวลาเดียวกัน การรายงานต้นทุนการผลิต : หน่วยที่ต้องจัดให้ครบ	หน่วยที่ทำสำเร็จหน่วยในระบบห่วงโซ่อุปทาน ให้ทำสำเร็จ 100% ในเวลาร้อน ให้มีคำนึงถึงระดับความสำเร็จของงานระหว่างทำสำเร็จ ต้นงวด
หน่วยเพื่อบันทึกงบ แต่ละหน่วยต้องจัดให้ครบ	หน่วยที่ทำสำเร็จทุกหน่วยในระบบห่วงโซ่อุปทาน ให้ทำสำเร็จ 100% ในเวลาร้อน ให้มีคำนึงถึงระดับความสำเร็จของงานระหว่างทำสำเร็จ ต้นงวด
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ แต่ละต้นทุนต้องหน่าย	ต้นทุนของงานระหว่างทำสำเร็จจะนำไปรวมกับต้นทุนปัจจุบันเป็นต้นทุนรวมที่เกิดขึ้นในระบบห่วงโซ่อุปทาน เพื่อใช้ในการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยที่ยอมรับ
ต้นทุนรวมที่ต้องจัดให้ครบ และต้นทุนต่อหน่าย	ต้นทุนของงานระหว่างทำสำเร็จและโอนออก คำนวณได้จากการนำจำนวนหน่วยที่ทำสำเร็จและต้นทุนต่อหน่วยที่ยอมรับไปบวก (เมื่อต้นทุนต่อหน่วยที่ยอมรับเพิ่มอัตราเติบโตเท่านั้น)

ເງິນອວຣດ

- (1) Robert I. Dickey (ed.), **Accountants' Cost Handbook**, 2nd ed. (New York : Ronald Press Co., 1960), Section 12, p.1.
- (2) Gordon Shillinglaw, **Cost Accounting : Analysis and Control**, 3rd ed. (Illinois : Richard D. Irwin, Inc., 1972), p.150.
- (5) Charles T. Horngren, **Cost Accounting : A Managerial Emphasis**, 4th ed. (New Jersey Prentice-Hall, Inc., 1977), p. 577.
- (4) ຕຶກນາຮາຍລະເອີຍດເພີ່ມເຕີມຈາກ Adolph Matz, Othel J. Curry and Milton F. Usry, **Cost Accounting : Planning and Control**, 5th ed (Ohio : South-Western Publishing Co., 1972), pp.152-167; John J.W. Neuner, **Cost Accounting : Principles and Practice**, 8th ed. (Illinois : Richard D. Irwin, Inc., 1973), pp.127-151.
- (5) Gordon Shillinglaw, **Managerial Cost Accounting**, 4th ed. (Illinois : Richard D. Irwin, Inc., 1977), p.350.
- (6) Ibid., p.349.
- (7) Ibid., p.352.
- (8) Charles T. Horngren, op. cit., pp. 586-587.
- (9) ຕຶກນາຮາຍລະເອີຍດເພີ່ມເຕີມຈາກ Lawrence L. Vance, **Theory and Technique of Cost Accounting**, revised ed. (Henry Holt and Company, Inc., 1958.), pp.257-262.

